

خبرې

(د نړۍ د نوموتو شخصیتونو ژوندلیکونه، لاسته راوړنې ویناوې او هڅې.)

Ketabton.com

رياض مقامزى

کال: ۱۴۰۱ ل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ

د کتابتون.کام (Ketabton.com) په نوم،

چې د افغانانو د پوهې په لوړولو او مثبت فکري بدلون کې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کوي!

رياض الله مقامی

د پيل خبرې

((بس خو روان ومه او لاره جوړېده راپسې...))

دا کتابگوټی زما د هغو لیکنو، ټولونو او ژباړو ټولگه ده، چې پر کتابتون ویبپاڼه د (خبرې) تر عنوان لاندې خپرې شوې دي. پدې کتاب کې د نړۍ د لسگونو نوموتو شخصیتونو ژوندلیکونه خوندي دي. باید ووايم، چې دا لیکنې ما هېڅکله پدې موخه نه وې کړې، چې گوندې یوه ورځ دې سره راټولې کړم او د کتاب بڼه ورکړم؛ خو کله چې ددې لیکنو شمېره ډېر شو، یو فکر را پیدا شو او ومې ویل که کتابي بڼه خپله کړي شاید ډېر خلک ترې مستفید شي؛ مگر له دې فکر سره - سره بیا هم کیږد ته گوټې نه ورتللې.

همدا کرل - رېبل مې کول چې یوه ورځ مشر ملگري او د کتابتون. کام بنسټگر شمشاد زهير هم دا وړاندیز وکړ. له ځان سره مې وویل چې اوس خو یې باید ترسره کړم. بالاخره همداسې وشول او ټولې لیکنې مې سره یو ځای کړې، چې شمېر یې لسگونو ته ورسېد. البته د ځینو نورو شخصیتونو ژوندلیکونه هم وو؛ خو د بېلابېلو ملاحظاتو له کبله مې لرې کړل او پدې ټولگه کې یې ځای و نه موند.

هېره دې نه وي، چې د مشهورو ادبي شخصیتونو د ژوند، آثارو او نورو معلوماتو د کره والي لپاره مې تر ډېره د ښاغلي استاد ((مصطفی صفا)) له ((نړېوال ادبیات)) اثر څخه استفاده کړې ده، ترڅو د غلطیو مخنیوی وشي. همدارنگه بېلابېلې اخیستنې مې هم ترې کړي دي؛ نو حق یې کېږي چې یادونه او مننه ترې وشي.

لیکنې مې د نوعیت او د شخصیتونو د مسلک له مخې نه دي ډلبندي کړي؛ بس د ((هر چه پیش آید خوش آید)) خبره وه. کله چې مې دویم ځلې دا لیکنې، ټولونې او ژباړې ولوستې گڼې تېروتنې مې پکې پیدا او اصلاح کړې؛ خو ډاډه يم، چې تر اوسه به هم ځینې نیمگړتیاوې موجودې وي. ځکه چې تر ما وروسته یې تاسو لولئ. بل هېچا نه دی پروفیرید کړی؛ نو که له نیمگړتیاوو/تېروتنو سره مخ کېږئ او یا کوم نظر، وړاندیز او نیوکه لرئ د مهربانۍ له مخې په (r.muqamzai@gmail.com) برېښنالیک یې راسره شریک کړئ.

په درنښت

ریاض الله مقامزی

لیکچر

پاڼه	سرليک
۱	د لاتيني امريکا نوموتی شاعر؛ پابلو نرودا
۲	نامتو هسپانوي ليکوال؛ سرواتس
۳	د برنارډ شاو پېژندنه او غوره ويناوې
۴	سقراط لا ډېر وپېژنئ!
۶	هپاتيا؛ رياضي پوهه او فيلسوفه
۷	د ويکتور هوگو ژوند او فن
۸	د شکسپير ژوند او فن
۱۰	نوم ورکې شاعره، چې له مړينې وروسته وپېژندل شوه
۱۱	د پوشکين ژوند ته يوه لنډه کتنه
۱۲	هتلر ولې يهودان وژل؟
۱۳	اخماتووا؛ شاعره، ژباړنه او کره کتونکې!
۱۴	سوفوکليس لا ډېر وپېژنئ!
۱۵	پاسترناک؛ نوبل گټونکی ليکوال!
۱۵	نابغه ليکوال "تورگينيف" وپېژنئ!
۱۷	پاول ايلوار
۱۸	بنکلا پېژندونکی اوسکار وایلد وپېژنئ
۱۹	د گاندي لنډ ژوندليک!
۲۱	چيگوارا؛ له طبابت نه تر انقلابه!
۲۴	محمد علي کلي خوک و؟
۲۶	فېدل کاسترو؛ د کيو با انقلابي څېره
۲۸	هاينريش هايينه وپېژنئ!
۲۹	د البرت انشټاين لنډ ژوندليک
۳۱	ويليام بليک وپېژنئ!
۳۲	د محمد اشرف غني لنډ ژوندليک
۳۴	د تولستوی لنډ ژوندليک
۳۵	د منټو لنډ ژوندليک
۳۷	د چاپلين لنډ ژوند ليک
۴۰	د بالزاک لنډ ژوندليک
۴۱	گابريل گارسيا خوک دی؟
۴۲	د کافکا لنډ ژوندليک
۴۳	قمارباز ليکوال؛ داستايوفسکي

۴۵	 د لورکا لنډ ژوندلیک
۴۷	 د گورکي لنډ ژوندلیک
۴۸	 د غازي امان الله خان کارنامې
۵۱	 د امریکا ولسمشر خنګه ووژل شو؟
۵۳	 د ستاین بیک لنډ ژوندلیک
۵۴	 د بنجامین لنډ ژوندلیک
۵۵	 لانګ فیلو وپېژنئ
۵۶	 د گویته لنډ ژوندلیک
۵۸	 د برودسکي لنډ ژوندلیک
۵۹	 دالیوت لنډ ژوندلیک
۶۰	 د بېرتولت لنډ ژوندلیک
۶۱	 د اناټول فرانس لنډ ژوندلیک
۶۲	 د او.هینري لنډ ژوندلیک

د لاتینې امریکا نوموتی شاعر؛ پابلو نرودا

په لاتینه امریکا کې ډېر هېوادونه شاملېږي. په دې کې د "برازیل، پرتګال، چیلی، کلمبیا، ارجنټاین او ..." نومونه د یادولو وړ دي. دې هېوادونو ته ځکه "لاتیني" وایي، چې پخوا د هسپانیې او پرتګال مستعمرات وو.

پابلو نرودا "Pablo Neruda" په "۱۹۰۴م" کال د چیلی هېواد په پارال ښار کې وزېږېد. مور یې د ښوونځي ښوونکې وه او پلار یې د اوسپنې د لارې یو مامور و. د نوموړي مور له زېږېدنې دوه میاشتې وروسته مړه شوه. پلار یې ډېر ژر دویم واده وکړ. دې نوې مېرمنې یې د ماشوم پابلو سمه پالنه هم وکړه، چې نوموړي خپله فرېشته بلله.

نرودا لا کوچنی و، چې کورنۍ یې یوې ښېرازې سیمې "تموکو" ته کډه وکړه. ددې ځای اغېز د پابلو په شاعرۍ کې څرګند دی. پابلو خپلې لومړنۍ او منځنۍ زده کړې د انسانپوهنې په برخه کې ترسره کړې. دی ۱۵ کلن و، چې د ادبیاتو مطالعه یې پیل کړه او همپاله یې یوه نیمه لیکنه هم کوله. په ۱۶ کلنۍ کې یې یوه مقاله په ورځپاڼه کې چاپ شوه. وروسته د چیلی پایتخت "سانټیاګو" ته راغی او هلته یې فرانسوي ژبه او ادبیات ولوستل.

په "۱۹۲۲" کې د چیلی مشهورې شاعرې "ګابریلا میسترال" په غوښتنه د روسي ادبیاتو مطالعه پیل کړه. دا هغه وخت دی، چې د نوموړي دوه شعرونه هم چاپ شوي دي.

پابلو به سیاست او ادب یو ځای پالل. په "۱۹۶۵م" کال کې آکسفورډ پوهنتون نوموړي ته افتخاري دوکتورا ورکړه. همدارنګه په "۱۹۷۱م" کې د نوبل جایزه وګټله. د بالاخره د چیلی هېواد دا تر ټولو لوی او مشهور شاعر په "۱۹۷۳م" کال کې د سرطان ناروغۍ له کبله ومړ.

د شعر یوه برخه کې وایي:

په کراۍ سره دې مرګ پیلېږي

که سفر و نه کړې

که کتاب و نه لولې

که د ژوند آواز نه غوږ و نه نیسې

که د خپل ځان درناوی و نه کړې

په کراۍ سره دې مرګ پیلېږي

کله چې په ځان کې د ځان باور ووژنې

کله چې نور و نه منې چې مرستندوی دې شي

په کراۍ سره دې مرګ پیلېږي ...

نامتو هسپانوي ليکوال؛ سروانتس

هسپانيه د اروپا په لويه وچه کې پرته سيمه ده. دا هېواد له ۵۸ غټو او وړو ټاپوگانو څخه جوړ شوی دی. پلازمینه يې "مادرید" نومېږي.

هسپانوي يوه نړېواله ژبه ده، چې نږدې د "۲۲" هېوادونو رسمي ژبه بلل کېږي نو ځکه خو د هسپانيې ادبيات په هسپانوي ژبه کښل شوي دي. ددې هېواد "۱۱" تنو ليکوالو د نوبل جايزې گټلې دي. تاسو به په دې ليکنه کې د همدې هېواد يو نامتو ليکوال وپېژنئ.

ميگوئيل دې سروانتس "Megueg de cervants"

د هسپانيې دغه نامتو ليکوال په "۱۵۴۷" م کال کې د هسپانيې هېواد په "آلکالا" ښار کې وزېږېد. پلار يې گرځنده روغتياپال و، نو تل به له يوه ښاره بل ته په سفر کې و. دا چې سروانتس ډېر ځيرک و نو ځکه خو يې له خپل پلار سره په ډېرو سفرونو کې د هغه ملگرتيا کوله. سروانتس د خپلو والدينو څلورم اولاد و. د زده کړو په اړه يې څېړونکو کره معلومات نه دي ترلاسه کړي خو اکثريت يې په دې باور دي، چې نوموړي ايتالوي ادبيات په ښه توگه لوستي وو. د نوموړي د ځوانۍ کلونه له ډېرو غمجنو پېښو څخه ډک دي. په عسکري کې د جگړې پر مهال په چپ لاس ولگېد او شل شو. په بله جگړه کې اسير شو او الجزاير ته يوړل شو. همدارنگه گڼې نورې پېښې دده د ځوانۍ خاطرې دي. د نوموړي د ژوند دغه بدې پېښې د هغه پر ليکوالۍ ژور اغېز وکړ. لومړنی رومان يې "گالاتيا" نومېده. تر ټولو مشهور اثر يې "دون کشيوت" نومېږي له ده وروسته نوموړي تقريبا شل ډرامې وليکلې مگر اوس يې يوازې ۲ موږ ته راپاتې دي.

د هسپانيې هېواد دغه ستر ليکوال د "۱۶۱۶" م کال د اپرېل په درېويشتمه نېټه د ۶۸ کلونو په عمر ومړ.

د سروانتس څو لنډې ويناوې

- که چېرې پټ او عزت له تا واخلم، د روح اخيستل دې اسانه کېږي؛ ځکه بې پټه انسان تر مړه بدتر وي.
- پسرلی ښکلی دی، خو د انسان د زړه او ذهن پسرلی تر هغه زيات ښکلی دی.
- رښتيا او صداقت تر ټولو غوره سياست دی.
- که څه هم لوی کارونه مې ترسره کړل، خو په هغو پسې مې خپل ځان بایلوده.

د برنارډ شاو پېژندنه او غوره ويناوې

ددې ستر آيرلنډي ليکوال بشپړ نوم جورج برنارډ شاو "Georg Bernard Shaw" دی. د انگليسي ادبياتو په ډرامه ليکونکو کې د لومړي قطار له کسانو څخه شمېرل کېږي. نوموړی په "۱۸۵۶م" کال د آيرلنډ په مرکز د بېلېن کې دې نړۍ ته سترگې وغړولې. دا چې کورنۍ يې ډېره غريبه او ناچاره وه نو تل به يې د مور او پلار ترمنځ شخړه وه، نو ځکه خو د برنارډ شاو ماشومتوب له خواشينيو خلاص نه و. د همدې اقتصادي ستونزو له کبله يې ايله تر ۱۴ کلنې زده کړې وکړې او په ۱۵ کلنۍ کې يې دنده واخيسته تر څو کورنۍ ته يوه مړۍ ډوډۍ پيدا کړي. نوموړي د ځمکو د خرڅلاو له يوه شرکت سره نږدې څلور کاله دنده وکړه او د خپلې کورنۍ لگښتونه يې پوره کول.

کله چې دی د لندن له کاري فرصتونو خبر شو نو له خپلې مور سره هلته لاړ، تر څو ډېرې پيسې وگټي. په لندن کې يې د کار کولو ترڅنگ بېلابېلې ورځپاڼې او همدارنگه سياسي او ادبي کتابونه ولوستل. نوموړي په لندن کې د سوسياليستي انجمن غړيتوب هم واخيست.

له "۱۸۸۵م" کال وروسته يې ځينې ډرامې وليکلې او ځانگړې مينه وال يې پيدا کړل. په ليکنو کې يې طنزي اړخ زيات پياوړی و. ځينې ډرامې يې زياتې مشهورې شوې، لکه: (سنت جان، ډاکټر په دوه لارې کې، زړه ماتونکۍ کور، د جان بول بله جزيره او ...). برنارډ شاو ته په ۱۹۲۵ کال کې د نوبل جايزه ورکړل شوه. په دې وخت کې د نوموړي عمر ۶۹ کاله وو نو ځکه دی يو له هغو کسانو څخه شمېرل کېږي، چې په لوړ عمر کې يې دغه ستره جايزه ترلاسه کړه.

برنارډ يو هوشيار او ځيرک انسان و. دی به ډېر توکمار تو حاصر ځوابه و. د نوموړي په باب يوه مشهوره کيسه داسې ده، چې برنارډ شاو ته کومې فلمي لوبغاړې د واده وړانديز وکړ. ده ورته وويل: ته به کوم دليل ماسره واده کوي؟

هغې وويل: زه ډېره ښکلې يم او ته ډېر هوشيار نو که چېرې زموږ اولاد پيدا شي، عقل کې به تاته ورته شي او ښکلا کې ماته نو ښه نسل به وي.

برنارډ شاو وويل: دا غوښتنه دې نه منم. هسې نا، عقل کې تاته وشي او څېره کې ماته. بالاخره دغه ستر ليکوال د "۱۹۵۰م" کال د نومبر د مياشتې په دويمه نېټه ومړ.

د برنارډ شاو ځينې ويناوې

- ناسم معلومات، له ناپوهۍ څخه ډېر خطرناک دي.
- ډېر نصيحت مه کوه، ځکه جاهل د چا خبره نه اوري او عاقل ورته اړتيا نه لري.
- تل رښتيا وايه، خو هره رښتيا مه وايه!
- پيسې لوږه ختموي، خو درد او غم نه شي ختمولای.
- ډېر خلک د دعا پر ځای سوال کوي.
- ټول ستر حقيقتونه لومړی د شريعت خلاف معلومېږي.
- څوک چې يو څه کولی شي، کوي يې او څوک چې يې نه شي کولای نيوکې کوي.
- مذهب يو دی، خو تعبيرونه يې په زرگونو.
- ډېر لږ خلک بې وزلي زغمي.
- استعداد يعنې له خپل زور او عقل څخه هممهاله گټه اخيستل.

سقراط لا ډېر وپېژنئ!

پوهېرم چې تاسو به هم په ډېرو ځايونو کې د "سقراط" نوم اورېدلی وي. زموږ او ستاسو په ټولنه کې چې څوک ډېر هوښيار وي، وايو "فلاتي خو ولا سم سقراط دی!". خو آیا تر اوسه پوهېدئ چې سقراط څوک دی؟

موږ هڅه کړې ده، چې تاسو ته په دې ليکنه کې د سقراط په اړه کافي معلومات چمتو کړو. د ليکنې تر پايه به د نوموړي په اړه لا ډېر معلومات ترلاسه کړئ.

سقراط څوک و!؟

سقراط د لرغوني يونان ستر فيلسوف و. نوموړی هغه څوک و، چې له ځانه يې وپوښتل، ددې نړۍ پر سر څه تېرېږي؟ موږ او نور موجودات د څه لپاره پيدا شوي يو؟ همدارنگه دې ته ورته نورې پوښتنې يې هم کولې او هڅه يې دا وه، چې ټولو سوالونو ته منطقي ځوابونه پيدا کړي.

سقراط له ميلاده "۴۶۹" کاله وړاندې د اتن ښار په "ايلوپيک" کوڅه کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. ويل کېږي، چې سقراط د خپل ښار تر ټولو بدرنگه هلک و. دی به ډېر ضدي و، سترگې يې د چونگينې په څېر وتلې ښکارېدې او پوزه يې هم ډېره پيټه وه؛ د ښوونځي هلکانو به نوموړي ته چونگينه ويلې.

د سقراط پلار يو مجسمه جوړونکی و او موږ يې هم د ماشومانو د روزنې او پالنې مسؤليت درلود.

سقراط به ويل: "پوهه يوازې له استادانو څخه نه ترلاسه کېږي بلکې له تجربه لرونکو اشخاصو هم ترلاسه کولای شو." له همدې امله خو نوموړي په "۱۳" کلنۍ کې ښوونځی پرېښی و. سقراط به د علم په هلکه داسې دعا کوله: "ای ربه! ماته دومره پوهه راکړه، چې زه يې وزغملی شم."

د گډ ژوند په هکله يې معلومات دا دي، چې نوموړي دوه ودونه کړي و، البته تاسو بايد پوه اوسئ، چې دويم واده يې د لومړۍ مېرمنې له مړينې وروسته وکړ. له دويمې مېرمنې هېڅ خوښ نه و. هغه ډېره تونده خويه مېرمنه وه. ددې مېرمنې نوم يې "زين تپي" و. د نوموړي په اړه سقراط ويلي: "که چېرې زه زين تپي رام کړای شم، نو په نړۍ کې داسې څوک نشته چې نېغې لارې ته را نه شي."

کوم خلک چې له سقراط وړاندې تېر شوي وو، هغوی ټولو به د اسمانونو او ستورو په اړه فکرونه کول، خو سقراط به تل د انسان په اړه فکر کاوه، په دې توگه لومړنی فيلسوف و، چې فکري تمرکز يې پر انسان و. نوموړی په دې باور و، چې د ستورو په اړه پوهېدل او فکر کول، انسان ته کومه گټه نه لري.

هغه به تل په دې هڅه کې و، چې له خبرو خبرې پيدا کړي. په دې توگه يې د حقيقت موندنه کوله. هغه خبرې يې رد کولې، کومې چې انسانانو پرته له فکره منلې وې. البته بايد يادونه وکړم، چې سقراط خپلې خبرې عادي نه گڼلې او هغه ته يې د الهام نوم ورکاوه. د نوموړي مخالفينو د هغه پر همدې خبرې ريشخند کاوه، ويل به يې: "سقراط د محسوسو خدايانو پر ځای، پر ناليدل شوي خدای باور لري."

د سقراط گڼو فلسفي افکارو ددې پر ځای چې هغه ته عزت وروبځي، هغه يې د مرگ له گواښ سره مخ کړ. پر سقراط به نيوکې ورځ تر بلې زياتېدې او گڼ شمېر تورونه پرې ولگېدل، چې ځينې يې عبارت دي له:

- د منل شوو ملي خدايانو نه منل،

- د خپل نالیدل شوي خدای تصور وړاندې کول

- ځوانان بې لارې کوي.

دا هغه تورونه و، چې نوموړی یې د زهرو څښلو ته مجبور کړ. البته باید تاسو پوه اوسئ، چې د زهرو څښلو سزا ورته د محکمې له لورې ورکړل شوې وه. که څه هم د نوموړي دوستانو د هغه د تېښتې پلان جوړ کړ، خو د تطبیق په وخت کې یې نوموړي له دې کاره انکاره وکړ. هغه پر دې ټینگار درلود، چې زه له قانونه لوړ نه یم. نو ځکه یې په "۳۳۹ ق.م" کې پخپله خوښه د زهرو گوت وکړ او خپل روح یې خدای ته وسپاره.

د سقراط ویناوې

- د فکر آزادي یو لازمي څیز دی.

- سیاست یو هنر دی، چې د هغه لپاره د خدایي وړتیا ترڅنگ پراخې مطالعې او وړتیا ته ضرورت دی.

- ارواه په نېکۍ او ښه والي سره وده کوي او په بدیدو سره بربادېږي.

- د نفس د ترکیبې ټولې لارې چارې له پوهې او علم څخه تېرېږي.

- دا فکر مه کوئ، چې ژوند او اولاد له سمې خبرې وړاندې دي. بلکې سمه خبرې تر هرڅه وړاندې دي.

- خدایه داسې ساده او یو مخیز ژوند را کړې، چې پټ او ښکاره هر چاته په یو ډول ښکاره شم.

- نېکمرغه هغه دی، چې له خپلې هرې خطا نوې تجربه ترلاسه کړي.

- د غوسې غوره درملنه خاموشي ده.

- رښتینولي هغه لاره ده، چې نېغ دې تر خدایه رسوي.

هياتيا؛ رياضي پوهه او فيلسوفه

د نړۍ د علمي يون په فلسفي او رياضيکي برخه کې د سرلارو له جملې د "هياتيا" نوم هم د يادلو وړ دی. نوموړې د نړۍ يوه نوموتې مخترعه، رياضي پوهه او فيلسوفه وه. په دې ليکنه کې به يې په اړه کافي معلومات ومومئ.

هياتيا

که څه هم ددې سترې فيلسوفې او رياضي پوهې د زېږېدو دقيقه نېټه نه ده معلومه، خو ويل کېږي هغې د څلورمې زېږديزې پېړۍ په وروستيو کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلي دي. پلار يې تئون نومېده، نوموړی د وخت پياوړی استاد او ديني عالم و. دا چې هياتيا له يوې علم پرورې کورنۍ سره تعلق درلود، نو ځکه خو يې د خپلو نوښتونو او فکري ودې لپاره تياره لاره جوړه وه.

کله چې هياتيا زېږېدله د سکندريې ښار له پېړيو راهيسې د زده کړو او پوهې ښار و. البته بايد يادونه وکړم، چې سکندريه د يوناني اتل مقدوني سکندر په وخت کې جوړ شوې و. هياتيا د خپل ژوند د ځوانۍ ډېر وخت په همدې ښار کې تېر کړ.

د هياتيا پلار د رياضياتو استاد او د ستورپوهنې د متونو اصلاح کوونکی و. د نوموړي په اړه تاريخپوهان خورا ډېر معلومات لري خو د هياتيا د مور په هکله ډېر معلومات نشته.

دا چې د هياتيا د ښکلا او ځوانۍ په اړه ډېر معلومات موجود دي او برعکس د بودۍ توب د وخت په اړه يې هېڅ خبرې نه دي شوي نو، ځکه خو تاريخ ليکونکي پر دې آند دي، نوموړې به تر پنځوس کلنۍ وړاندې مړه شوې وي. پر دې اساس يې مؤرخان د پيدايښت نېټه ۳۷۰م شاوخوا او د مړينې نېټه يې ۴۱۵م ښيي.

د نوموړې د ماشومتوب په هکله معلومات هم کم دي. فقط دومره ويل شوي، چې هغه يوه ساده نجلۍ وه. که څه هم د وخت اکثره نجونې به هغه وخت له خپلو ميندو سره د کور په کارونو کې بوختې وې، خو هياتيا به له خپل پلاره د نړۍ په هکله زده کړې کولې. دا چې نوموړې له يوې علم دوستې کورنۍ سره تعلق درلود، نو ځکه خو يې ناسته - پاسته هم له لويو خلکو سره وه. نوموړې په ټوله کې د ښار نوموتې نجلۍ وه. ښکلا او علم يې د ټولو خوښ و. ويل کېږي، هغه دومره ښکلې وه، چې نږدې ټول شاگردان پرې مټين ول. مگر هياتيا هېڅکله واده و نه کړ. که هر چا به وړاندیز وکړ، نو نهيلي کول به يې. د مرگ د شېبو په اړه يې سندرا ډون وان ليکلي: "د دغو قهرېدلو خلکو مشرانو دغه بې کسه اسيره په کوڅو او سړکونو کښوله، تر هغې چې د سزاريون کليسا ته يې ورسوله. هلته يې د نوموړې د پوهنتون لوی بالاپوش ورځيرې کړ. تاج يې هم ترې ايسته کړ او جامې يې هم ورځيرې کړې. وروسته يې د کليسا څو کوزۍ او پيالې ټوټې ټوټې کړې او د هغه په ماتو ټوټو يې د هياتيا بدن غار غار. کله چې هغه مړه شوه، نو بې روحه بدن يې د ښار پر سړکونو اخوا دېخوا کش کړ او بيا يې له ښاره د باندې يوړ. د سينارون په سيمه کې يې اور ورته بل کړ او د هغې جسد يې وسوځاوه."

د ویکتور هوگو ژوند او فن

د نړۍ د نامتو لیکوالو په سرلارو کې د "هوگو" نوم هم د یادولو وړ دی. په دې لنډه لیکنه کې به تاسو د فرانسې هېواد ددې ستر لیکوال په اړه ډېر معلومات ولولئ.

هوگو څوک و؟

هوگو په نولسمه زېږدیزه پېړۍ کې په ځانگړې توگه د فرانسې او په کُل کې د ټولې نړۍ نامتو لیکوال او شاعر دی. د نوموړي بشپړ نوم ویکتور هوگو (Victor Hugo) دی. دې ستر لیکوال په "۱۸۰۲" زیږدیز کال کې د فرانسې هېواد په بزانسون سیمه کې دې نړۍ ته سترگې پرانیستې. ویل کېږي چې نوموړی ډېر کمزوری ماشوم و، نو اکثره خلکو هیله نه لرله چې هوگو دې گوندې ژوندی پاتې شي. مگر د خلکو د وړاندوینې برعکس هغه ژوندی پاتې شو او یو ستر لیکوال ترې جوړ شو.

هوگو لومړنۍ زده کړې په پاریس کې وکړې. له یو څه مودې وروسته یې په شعر، لاتیني ژبه او ریاضي کې ښه نوم وویست. هوگو خپله شاعري د مکتب په دوره کې پیل کړه او شاعري یې په ښوونځي کې مډال وگټه. په همدې وخت کې ورته د فرانسې بل نوموتي لیکوال "شاتوبریان" د "عالي ماشوم" لقب ورکړ.

د هوگو شعري ټولگه په ۱۷ کلنۍ کې چاپ شوه. چې خلکو یې ښه هرکلی وکړ. په یوویشت کلنۍ کې د فرانسې پاچا لخوا پر دندې وگومارل شو او دوه زره فرانکه یې معاش و. په هغه وخت کې دا ډېرې پیسې وې. په همدې توگه هوگو سیاسي لوبې ته هم ور ودانگل. له دې کبله یې په ژوند کې ډېرې لوړې ژورې هم ولیدې.

ددې ستر لیکوال ځینې مهم اثار عبارت دي له: ((هغه سړی چې خاندی، بېنویان، د خزان پانې، د یوه محکوم وروستی ورځ، وړوکی ناپیلون او ...))

هوگو په "۱۸۸۵" زیږدیز کال کې ناروغ شو. ډېر خلک به یې پوښتنې ته راتلل. چې په پای کې د همدې کال د می په شلمه تاریخ د درې اتیا کالو په عمر ومړ. پخپله یې وصیت کړی و، چې:

- له خپلو شتو څخه ۵۰۰۰۰ فرانکه بېوزلانو ته بخښم.

- زما جسد د فقیرانو په تابوت کې هدیرې ته ورسوئ.

- د کلیسا له دعا او بخښنې بېزاره یم.

- غواړم خلک راته دعا وکړي.

- پر خدای بشپړ ایمان لرم.

د هوگو ویناوې

- ژوند ریاضي ده. ښېگڼې جمع کړئ، شخړې منفي کړئ. خوښي ضرب کړئ! دردونه تقسیم کړئ. د نفرت جذر وباسي او عشق پر توان لوړ کړئ.

- احتیاط د پوهانو لومړنی شرط دی.

- هر ښوونځی مو چې پرانیست، د زندان یو ور مو وتاړه

- حیوانات له دې امله نېکمرغه دي، چې دوزخ ته نه ځي.
- ناکام خلک انرژي نه، بلکې هوډ او اراده نه لري.
- بد چانسې سپرې هغه دي، چې پر خپلو وړتیاوو باور نه لري.
- ادبیات د تمدن پټ راز او شعر د پټو هیلو سرچینه ده.
- ټنېلي دوه اولادونه لري. زوی یې غل او لور یې لوړه نومېږي.
- له هغه چاسره مینه وکړه، چې ستا د مینې وړ وي، نه د مینې وړی. ځکه چې د مینې وړی یوه ورځ مېږي.
- د بېوزله سپرې ملگری یوازې چوپټیا او "هو" ده.

د شکسپیر ژوند او فن

د نوموړي بشپړ نوم ویلیام شکسپیر (William Shakespeare) دی. دی هغه نامتو لیکوال او متفکر دی، چې په نړۍ کې داسې لوستي خلک ډېر کم دي چې له نامه سره به یې اشنا نه وي. همدارنګه ویل کېږي، چې په انګلستان کې داسې کورونه بېخي لږ دي، چې د شکسپیر کتاب دې په کې پیدا نه شي. دی اصلاً د انګلستان دی. خو وخت ناوخت یې په اړه ځینې عجیبې څرګندونې هم شوي دي.

یو ځل د لیبا ولسمشر (معمر قذافي) ویلي و، چې شکسپیر اصلاً عرب و. خو کله چې انګرېزان د هغه په نبوغ پوه شول نو انګلستان ته یې یووړ.

ددې ترڅنګ ګڼې نورې عجیبې دعوي هم شوي دي، مګر بیا هم مؤرخین سره په یوه خوله دي او شکسپیر یې د انګلستان بللی دی. دا چې نوموړی د ښه فکر او حافظې خاوند و، نو ځکه خو یې خپل ديني کتاب په ډېر وړوکوالي کې حفظ کړی و.

دا چې د هغه وخت علوم اکثره په لاتیني ژبه ول نو شکسپیر هم یاده ژبه زده کړه او ګڼ فلسفي، ادبي او علمي کتابونه یې مطالعه کړل. د وخت په تېرېدو سره ترې لوی لیکوال او ډرامه لیکونکی جوړ شو. دا چې ډرامې یې ځانګړي فیلسوفانه رنگونه لري، نو ځکه خو یې له اکثره فلمونه هم جوړ شوي دي. نوموړی یوازې یو ډرامه لیکونکی نه و، بلکې یو ښه شاعر هم و. اشعار یې تر اوسه هم ګڼ مینوال لري.

د زېږېدو او مړینې نېټه یې دقیقه معلومه نه ده. خو تاریخپوهان یې د مرګ نېټه "۱۶۱۶م" کال اټکلوي. د اولادونو په اړه یې ویل کېږي، چې درې زامن یې د لودل او درې وایه نالوستي وو. که څه هم د اثارو اندازه یې معلومه نه ده. خو اټکل یې ۳۷ ډرامې او ۱۵۴ عنوانه شعرونه دي.

د شکسپیر ویناوې

- څومره چې ستا کارونه اړین وي، هومره به دې دشمنان ډېر وي.
- د انسان کار دا دی، چې سبا په نن او نن په پرون بدل کړي.
- پوچ او بې کماله سړی، لکه تش لوبښی ډېر شور کوي.
- خدای تاته یو مخ درکړی، خو ته بل مخ غوره کوې.
- هرڅوک چې قناعت نه لري، تر ټولو غریب.
- که چېرې ټوله نړۍ له ترڅو ډکه شي، زه به یې د خوړو په هیله وزغمم.
- لهونۍ، مټین او شاعر، دا درې وایه له یوې ډلې دي. ځکه چې دوی ټول خپل ژوند په خیال کې تېروي.
- موږ د زېږېدنې پر مهال ژړېږو. ځکه چې پوهېږو، په نړۍ کې به له لېونتوب او حماقت سره مخ کېږو.
- وخت پر هغو خلکو باندې چې منتظر دي، ډېر ورو، په هغو کسانو چې په وېره او ډار کې دي، ډېر تریخ په هغو کسانو چې غمجن دي ډېر اوږد او پر هغو کسانو چې خوشحاله دي. ډېر تېز تېرېږي. خو هغوی چې مټین د هغوی وخت پیل او پای نه لري.
- نړۍ د یوې صحنې په شان ده. هرڅوک باید د خپل رول له اداکولو وروسته صحنه بل کس ته پرېږدي. نو یوازې هغه کسان په یاد وي، چې خپل مسولیت سم ادا کړي.

نوم ورکې شاعره، چې له مړینې وروسته وپېژندل شوه

د امریکا په ادبیاتو کې او شاعرۍ کې یو روښانه نوم د ایمېلي ډیکنسن "Emily Dickinson" هم دی. معاصر امریکایي ادبپوهان یې د نوي امریکایي شعر مور بولي.

دده په اړه عجیبه خبره دا ده، چې نوموړې په خپل ژوند کې هېڅ چا د یوې شاعرې په توګه و نه پېژندله. حتی په کورنۍ کې یې هم څوک خبر نه و. کله چې ډیکنسن مړه شوه، خور یې دده بکس پرانیست، دا نو یو عادي بکس نه و، ځکه له شعرونو ډکه صندوقچه وه، چې شمېر یې له ۱۷۰۰ عنوانو څخه اوښته.

مېرمن ډیکنسن په "۱۸۳۰ م" کال د امریکا متحده ایالاتو په "امهرسټ" ښارګوټي کې دې دنیا ته سترګې غړولي دي. کله چې د نوموړې شعرونه په رسنیو کې خپاره شول، نو دا ښارګوټی د "ایمېلي ډکنسن" د ټاپو په نوم ثبت شو.

پلار یې دیني سخت دریځی و، نو ځکه ایمېلي هم ګوښه گیره ښځه وه.

په خپلې شاعرۍ کې یې تر ډېره د مرګ یادونه کړې. هغسې صحنو ته تللې چې تر مرګ وروسته به ورځي. دا پوښتنه چې له مړینې وروسته څه پېښېږي؟ په بېلابېلو ډولونو ځواب کړې. خو تر آخره یې کوم بشپړ ځواب نه دی موندلای. بالاخره "۱۸۸۶ م" کال کې د همدې پوښتنې بشپړ ځواب پیدا کېدلو ځای ته ولاړه.

د شعرونو بېلګې یې:

زه هېڅ څوک یم!

ته څوک یې؟

که ته هم هېڅ څوک وې

بس دواړه جوړه یو سره

هېڅ چا ته مه وایه

هسې نه، خلک دي

رسوا مو نه کړي!

د یوه بل شعر ژباړه یې داسې ده:

د نفرت لپاره مې وخت نه درلود

ځکه چې اجل مې مخه نیوله

او عمر دومره اوږد نه و

چې په هغه کې مې کینه پاللې وای

د مینې لپاره هم فرصت نه و

مګر تر کومه ځایه چې کېدله

د لږې مینې زحمت مو ځان ته ورکړ.

نوبټ: پورتنی شعرونه د استاد مصطفی صفا له اثر څخه اخیستل شوي دي.

د پوشکین ژوند ته یوه لنډه کتنه

د پوشکین په اړه د روسیې بل نامتو لیکوال ماکسیم گورکي وایي: "پوشکین په روسي ادبیاتو کې د ټولو پیلامو پیل دی."

د روسیې دغه نامتو لیکوال په "۱۷۹۹م" کال کې د روسیې په پلازمېنه مسکو کې دې نړۍ ته سترگې وغړولې. بشپړ نوم یې الکساندر پوشکین "Alexander Pushkin" دی. نوموړی په یوې لویې کورنۍ پورې تړاو درلود، خو دده زېږېدنې پر مهال د کورنۍ پخوانی روب داب نه پاتې.

کله چې دولس کلن شو، په "تسارسکویوسلو" ښوونځي کې زده کړې پیل کړې. دا هغه ښوونځی دی، چې لومړني الکساندر جوړ کړی دی، او هلته د لویو کورنیو ماشومان زده کړې کوي. وروسته په پیترزبرگ کې د بهرنیو اړیکو پوهنځی هم ولوست. خو نوموړي به د رسمي زده کړو، ترڅنگ د ادیبانو مجلسونو هم نه قضا کول او اروپایي ادبیات هم په مینه لوست.

پوشکین په کم عمر کې شعر لیکل پیل کړي وو. آن د لیسې په دوره کې یې ۱۰۰۰ پارکي شعرونه لیکلي وو. همدارنګه ډېر ژر په ټوله روسیه کې مشهور شو. هرې ادبي غونډې کې به یې تود هرکلی کېده. له ډېرو ادبي هڅو او لاسته راوړنو وروسته په "۱۹۳۷م" کال کې ووژل شو.

د شعر بېلګه:

دا غمجنې شان شېبې
او ستا د سترگو له ښکلا چې رخصتېرم
دا وختونه مې خوښېږي
طبیعت په تشریفاتو خاورې کېږي
څنگل سرې او طلايي جامې اغوستې
او وږمې داسې شغېږي
لکه څوک چې په آرامه ساه اخلي
لږې گرځي پر آسمان یې
د څپو څادر خپور کړی
د لمر وړانګې هم تار تار دي
د هوا دا سړې منډې
لا له ورايه راته گواښ کړي
چې سپین ژمی را روان دی.

هتار ولي يهودان وژل؟

تاسو به په ښوونځي، پوهنتون او يا هم د نورو له خولې د هتار نوم او د يهودانو د وژلو کيسې اورېدلي وي. خو په دې به په نه پوهېدئ، چې هتار ولي يهودان وژل؟ ددې ليکنې په دوام کې به د هتار په اړه لاډېر پوه شئ.

هتار څوک و؟

هتار په اتریش کې - چې هغه وخت د مجارستان برخه وه - وزېږېد. په "۱۹۱۳م" کال کې جرمني ته وکوچېد او د لومړۍ نړېوالې جگړې پر مهال د المان هېواد په پوځ کې وجنګېد. په "۱۹۱۹م" کې د المان هېواد کارګر ګوند سره يو ځای شو. په "۱۹۲۱م" کې د نازيانو د ګوند مشر وټاکل شو، چې دوه کاله وروسته يې د کودتا هڅه وکړه، خو ناکام شو او زندان ته ولېږل شو.

په زندان کې يې د خپل کتاب لومړۍ جلد بشپړ کړ. کله چې په "۱۹۲۴م" کال کې له زندانه ازاد شو، د خپل کارزماتيک شخصيت له کبله ډېر ژر يې د وګړو ترمنځ شهرت او محبوبيت ترلاسه کړ. هغه به سرمايه داري او کمونيزم د يهودانو چل باله.

په ۱۹۳۲ کې که څه هم نازي حزب ډېرې رايې درلودې خو بيا هم اکثريت نه وو. پر همدې اساس پخواني صدراعظم او د کابينې نورو غړو د وخت ولسمشر "پاول فون هيندنبورګ" دې ته راضي کړ، چې هتار صدراعظم شي. همداسې وشول او په دې توګه نوموړی لوړ موقف ترلاسه کړ.

هيتلر فکر کاوه، د المان طبيعي سرچينې المانيانو ته کافي نه دي نو ځکه خو يې د نورو هېوادونو د نيولو هڅه کوله او جګړه يې پيل کړه. خو له ډېرو جګړو وروسته يې چې کله ماتې وخوړه، نو په "۱۹۴۱م" کال کې بېرته آلمان ته وګرځېد. د "۱۹۴۵م" کال د اپريل په ۲۹ يې له خپلې معشوقې سره واده وکړ، خو له واده دوه ورځې وروسته دې جوړې له دې وېرې ځانونه وکړه، چې روسي لښکر يې و نه نيسي.

هتار يهودان ولي وژل؟

نوموړی پخپل کتاب "زما جګړه" کې په دې اړه مفصلي خبرې کړي دي. چې لنډون يې داسې دی: "ما په اتریش کې له خپلې کورنۍ سره په يوه کوټه کې ژوند کاوه. زه د کورنۍ مشر وم. مور مې د سينې سرطان درلود. يو سهار چې ساړه هم وو، مور مې په داسې حال کې چې ډېره کمزورې وه او سترګې يې له اوبښکو ډنډې وې په غوږ کې وويل: "ته بايد د خپل کوچني ورور او خور ساتنه وکړې." په دې وخت کې زما عمر له نهو کالو کم وو. سر مې د مور په سينه کېښود او په چغو چغو مې وژړل. منډې مې کړه، چې مور ته مې درمل راوړم. مور ته نږدې درملتون د يهودانو وو. په بېړه مې وويل: "درمل راکړه! مور مې مري." هغوی په داسې حال کې چې خنډل يې ويې ويل، پلار دې راولېږه چې ډاکټر کور ته بوځي. ما که هر څومره هڅه وکړه، خو قانع مې نه کړل، چې پلار مې مړ دی. او ماته دې درمل راکړي. هغوی بيا هم پر له پسې خنډل. نو له درملتون نه مې غلا وکړه. که څه هم يهودي راپسې منډه کړه. خو ما چې کور ته درمل رسول مور مې مړه وه. په دې وخت کې هغوی را ورسېدل. په وهلو - وهلو يې له کوټې وويستم او بيا يې بندي کړم. خو کله چې رهبر شوم لومړی مې هماغه درملتون ويچار کړ او بيا مې هغه يهودي او دوستان يې ووژل. "نوموړي د همدې پېښې له کبله يهودان ډېر بد منل او په وژلو کې يې هېڅ درېغ نه کاوه.

نوبت: په پورتنۍ روايت ځينو ملګرو نيوکه کړې وه، چې خيالي جوړ شوی. ما غوښتل لرې يې کړم؛ خو بيا مې فکر وکړ، چې دا کيسه ګۍ (روايت) يو ښه درس لري، نو وې دي.

اخماتووا؛ شاعره، ژباړنه او کره کتونکې!

د ادبیاتو په نړۍ کې د نارینه وو ترڅنګ مېرمنو هم خپله برخه زیار او زحمت ویستی، چې له دې ډلې یې د اخماتووا نوم هم ځلانده دی. د لیکنې تر پایه به یې په اړه لا ډېر معلومات ترلاسه کړئ.

پېژندنه

د روسیې ددې نوموتې ژباړنه، شاعره، لیکواله او کره کتونکې بشپړ نوم انا اخماتووا (Anna Akhmatova) دی. نوموړې د اوسني اوکراین د "ادیسې" په ساحلي ښار کې زېږېدلې ده. پلار یې د سمندري پوځ انجینر و. نوموړې د "څارکو سیلو" سیمې په یوه مشهوره لیسه کې زده کړې پیل کړې. نوموړې وایي، چې یوه ورځ د خپل پخواني کور له مخې تېرېدو، چې مور مې را غږ کړل د خپلې زېږېدنې ځای دې گوره. ما له ټوکو وویل، چې یوه ورځ به ددې کور په دروازه به غټ لیکل شوي وي، د روسیې ستره شاعره انا دلته زېږېدلې وه. که څه هم نوموړې دا له ټوکو ویلي و، خو رښتیا همداسې وشول. هغه دومره مشهوره شوه، چې اوس په روسیه کې شپږ موزیمونه د نوموړې په یاد جوړ شوي دي. په ښوونځي کې یې روسي او فرانسوي دواړه ژبې زده کړې. خپل لومړنی شعر یې په یوولس کلنۍ کې لیکلی. نوموړې وروسته له خپلې مور سره کيف ته لاړه او هلته یې د حقوقو پوهنځی ولوست. هلته یې لاتیني او ایټالوي ژبې هم زده کړې. په ۱۹۱۰ کې یې د روسیې له بل نوموتي شاعر او ادبپوه نیکولای گومیلیوف سره واده وکړ. دواړه پاریس ته لاړل او د خپل خاوند له برکته یې د روسیې لوی لیکوال او شاعران وپېژندل. وروسته یې خاوند د نظام پر وړاندې د بغاوت په تور اعدام شو، له هغه وروسته یې ژوند د لاسته راوړنو ترڅنګ له ستونزو هم خالي نه وو. له گڼو ادبي فعالیتونو وروسته په ۱۹۶۶ کال کې د ۷۷ کلونو په عمر له دې نړۍ څخه د تل لپاره سترگې پټې کړې.

د شعر بېلگې

- (۱)

دلته لکه چې
هېڅ د انسان غږ نه تر غوږ کېږي
دلته لکه چې تر شنه اسمان لاندې
یوازې زه ژوند کوم
ځکه چې لومړنۍ انسانه وم
چې د زهرو د جام هیله مې وکړه

- (۲)

راشه او پوښتنه رانه وکړه
پوهېرم دلته نږدې چېرته یې
راشه یواځې او یواځې یم
یوازې د مرغۍ د وزرو د غږ په اندازه
څه راته ووايه!

- (۳)

مور چې د ځمکې پر مخ
د آرامۍ یوه گړۍ نه ده لیدلې
په پای کې به له یوه مخه
تر دغې خاورې لاندې آرام وکړو

سوفوکلیس لا ډېر وېژنې!

لکه د نورو ډېرو علومو د ادبیاتو بنسټ هم په یونان کې ایښودل شوی دی. لرغوني یونان داسې پاڅه لیکوال، فیلسوفان او شاعران درلودل، چې آثار یې آن تر ننه لوستل کېږي او لوی ادبي ارزښت لري.

ډرامه یو هنري ادبي ژانر دی، چې ددې ژانر د لیکنې لړۍ هم له لرغوني یونانه پیلېږي. د ډرامه لیکونکو په سرلارو کې یو روښانه نوم "سوفوکلیس دی، چې په دې لیکنه کې به یې لا ډېر وېژنې!

سوفوکلیس

د لرغوني یونان دا ستر او نامتو ډرامه لیکونکی، چې سوفوکلیس (Sophocles) نومېږي، دده د ښو ډرامو له کبله ورته د اتل مېړه "Heroes dexion" لقب ورکړل شو وو. خو باید یادونه وکړم، چې دا لقب د نوموړي له مړینې وروسته ورته وکارول شو.

نوموړی له میلاده "۴۹۶-۴۰۶" کاله وړاندې د یونان پایتخت (آتن) ته په یوه نږدې سیمه کې زیږېدلی و. پلار یې یو شتمن پښ و.

نوموړی د ځوانۍ په درشل کې و، چې د آتن فاتح لښکر د جگړې له سیمې "سلاامیس" څخه راستون شو. په همدې وخت کې دی، نوموړي ته د هغو ځوانانو مشري ورکړل شوه، چې لښکر ته یې د هرکلي سندري ویلې.

دی دومره ځیرک او زړور و، چې په پنځه ویشتن کلنۍ کې د جنرالۍ مقام ترلاسه کړ. نوموړي اجتماعي شخصیت درلود، له ځینو نامتو څېرو لکه، پریکلېس، هېرودت او فیدياس یوه یې نږدې اړیکې درلودې، له همدې امله د ادبي فعالیتونه ترڅنګ یوه نوموتی سیاسي څېره هم وه.

د ټولو ډرامو شمېر یې نږدې "۱۳۰" ته رسېږي. چې له ډلې یې یوازې "۷" ډرامې د تاریخ له نادودو خوندي پاتې دي. هېره دې نه وي، چې سوفوکلیس شل ځله په ډرامه لیکنه کې لومړی مقام خپل کړی و.

دده په ډرامو کې تر ټولو مشهوره، کومه چې د یونان لوی فیلسوف ارسطو هم ادبي شهکار بللی "د اودیپ پاچاه" نومېږي. د دې ډرامې په اړه، ډېرو لویو لیکوالو لیکنې کړي دي، چې آن اوسنۍ ارواپوهنه یې هم د ماخذ په توګه کاروي.

د ډرامه لیکنې ځانګړنې

که څه هم سوفوکلیس یو دودپاله سړی و، نه شواي یې کولی، چې د ارباب الانواعو په اړه کوم څه ولیکي خو بیا یې هم په ډرامو کې ځینې ځانګړنې بیانولای شو. لکه:

- د ډرامو سوژه یې تقریباً د لرغوني یونان اساطیر دي.

- د ډرامو اتلان یې سرزوري او پیاوړي خلک دي.

- د آثارو ژبه یې خورا روانه او عام فهمه وه.

- په ډرامو کې یې درېیم کریکتر ته ځای ورکړ.

- ډرامې یې آن په ښوونځیو کې تدریسېدل.

- ډرامې به یې بشپړې وې. (د هغه وخت لیکوالو داسې ډرامې لیکلې، چې په یو نامعلوم ځای کې به یې پای ورکړ، بیا به یې بله ډرامه کې همدې پېښې ته دوام ورکاه. خو سوفوکلیس داسې نه کول.)

پاسترناک؛ نوبل گټونکی لیکوال!

د نړۍ په ادبیاتو کې نوم موندل ډېر گران کار وي؛ یوازې خلاق او پیاوړي لیکوال دا مقام ترلاسه کولی شي، چې په دې ډله کې پاسترناک هم دی. د لیکنې تر پایه به یې په اړه لا ډېر معلومات ترلاسه کړئ.

پاسترناک

د روسیې ددې نوموتي لیکوال بشپړ نوم باریس پاسترناک "Boris Pasternak" دی. په روسیه کې دویم کس و، چې د نوبل جایزه یې ترلاسه کړې ده. باریس په "۱۸۹۰م" کال کې په مسکو کې وزېږېد. دی لا کوچنی و، چې شاعري او رسامۍ ته یې مخه کړه. خو دا هر څه هوايي نه وو، بلکې له خپلې کورنۍ او په ځانگړې توگه له پلار څخه اغېزمن و. پلار یې یو ښه رسام و، د انځورگرۍ په پوهنځي کې یې د استادۍ دنده لرله. له لومړنیو زده کړو وروسته، په "۱۹۰۳م" کال کې یې د مسکو پوهنتون د تاریخ او فلسفې پوهنځي زده کړيال شو. د لا ډېرو زده کړو لپاره یې هامبورگ ته سفر وکړ. کله چې له آلمانې را وگرځېد نو خپله لومړنۍ شعري ټولگه یې خپره کړه. په مسکو کې د دندې ترڅنگ د نړۍ نامتو لیکوال هم مطالعه کړل. په "۱۹۲۳م" کې یې بله شعري ټولگه هم خپره شوه، په همدې کال یې له یوې انځورگرې سره واده وکړ. شعر یې پېچلی جوړښت درلود. نا اشنا مسایل یې په شعر کې ځایول. خو دی د شعر تر پولو محدود پاتې نه شو، نثر لیکل یې هم پیل کړل. په لنډه موده کې یې دوه کتابونه خپاره کړل. د نثر ترڅنگ یې ژباړې ته هم مخه کړه او ځینې آثار یې روسي ژبې ته وژباړل. تر دې دمه پاسترناک په ملي کچه مشهور و، خو کله چې یې "ډاکټر ژاېگو" په نوم رومان ولیکه نړۍ وال شهرت یې وموند. دا هماغه اثر دی، چې نوموړي پرې د نوبل جایزه ترلاسه کړه. خو د روسیې کمونیست حکومت دا کړنه د غریبانو دسیسه وبلله او نوموړی یې پرېښود چې جایزه ترلاسه کړي. له دې کبله د هغه له مرگ ۳۰ وروسته یې جایزه زوی ته وسپارل شوه. بالاخره د روسیې دا ستر لیکوال، ژباړونکی او شاعر په "۱۹۶۰م" کې د ۷۰ کلونو په عمر ومړ.

د شعر بېلگه

زه لکه ځناور، قفس ته لويديلی يم.
چېرې لرې، خلک، ازادي او رڼا
خو ما پسې یو شور او هیاهوی گډ دی
ماته له دې قفسه د وتو حق نشته
تیاره ځنگل او د ساحل چینې
نښتر لويديلی او لاره نشته
لارې ږندې له هرې خوانه
هر څه چې کېږي، هغه به کېږي
باک یې نشته
ما څه لهونتوب وکړ؟
دا زه قایل يم که ظالم يم
ما ټوله نړۍ دې ته اړ ويسته
ما اړ ويسته چې زما د مینې پر ښکلاوو اوښکې توبې کړي
که څه هم د گور پر غاړه ولاړ يم
خو په دې ایمان لرم
چې داسې سبې راتلونکي دي
چې عدالت به د حق او باطل ترمنځ کرښې باسي

نابغه ليکوال "تورگينيف" وپېژنئ!

د نړۍ والو ادبي خبرو د پېژندنې په لړ کې به نن د روسيې د نولسمې پېړۍ نامتو سبک پېژندونکي او ليکوال په اړه لا ډېر پوه شئ. د ليکنې ترپايه د ښاغلي تورگينيف پر ژوند او فن ډېرې خبرې وشي.

تورگينيف

د روسيې ددې ستر ليکوال او سبک پېژندونکي بشپړ نوم ايوان تورگينيف "Ivan Turgenev" دی. اکثره خپرونکي يې نابغه ليکوال گڼي. نوموړی په "۱۸۱۸م" کال کې د روسيې په اريول ښار کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. کورنۍ يې شتمنه وه. مور يې د سيمې ترټولو شتمنه ښځه وه؛ شتمني ورته د تره له طرفه د ميراث په شکل ورياتي و. پلار يې هم يو افسر و.

له شتمنۍ کورنۍ سره د تعلق له امله نوموړي ډېرې ښې زده کړې ترسره کړې. والدينو يې نوموړي ته کورنۍ ښوونکي گمارلي و، چې د وخت ډېر لوی استادان گڼل کېدل. په وروستيو کې يې په برلين کې زده کړې وکړې. هلته په يوهنتون کې يې د فلسفې په برخه کې زده کړې وکړې.

د روسيې له نامتو ليکوالو سره د تورگينيف ناسته ولاړه په "۱۸۱۴م" کال کې له اروپا څخه تر ستينېدو وروسته پيل شوه.

د دغو نامتو ليکوالو له جملې، چې تورگينيف ورسره اړيکې درلودې، يو هم "گوگول" و. خپرونکي د تورگينيف په اړه وايي: "که تورگينيف د (گوگول) په څېر خلاق، د داستايفسکي په شان د مسايلو سپړونکی او د تولستوی په څېر تحليلگر نه وي، خو بيا هم نوموړي په روسي ادبياتو کې خپل قوت ښودلی دی."

نوموړي په زلميتوب کې څو شعرونه ليکلي وو. خو فکر يې نه کاوه، چې لوی شاعر به شي. تورگينيف په داسې حال کې ليکل کول، چې د وخت ليکوالو به پر خپلو ليکنو پيسې گټلې، مگر نوموړي هيڅکله دا کار ونه کړ.

هغه به ډېرې پخې او سنجيده ليکنې کولې. ترڅنگ يې راښکونکي رومانونه او کيسې يې هم ليکلې. امريکايي ليکوال "البرټ جي ناک" يې په اړه وايي "د تورگينيف اثار به تر ډېره په روسيه او اروپا کې لوستونکي ولری."

د نوموړي لويه هيله دا وه، چې د پوهنتون پروفيسور شي؛ خو له ادبي نړۍ سره د تړاو له کبله ډېر بوخت شو. تر ډېره به يې اروپا ته سفر کاوه. دا چې د عمر ډېر کلونه يې په فرانسه کې تېر کړل، نو هلته يې هم له پياوړو ليکوالو سره راشه درشه درلوده.

په نثر کې شعرونه، د نجيب زاده گانو ځاله، لوگي، پلرونه او زامن، يوه ورځ مخکې، د اضافي انسان ورځني يادښتونه او ځينې نور د نوموړي له مهمو اثارو څخه گڼل کېږي.

له گڼو ادبي هڅو او فعاليتونو وروسته، نوموړی په "۱۸۸۳م" کال کې له دې فاني نړۍ سترگې پټې کړې.

پاول ایلوار

د نړۍ په ادبیاتو کې پاول ایلوار یو خاص نوم دی. نوموړی د فرانسې هېواد د شلمې پېړۍ له هغو شاعرانو دی، چې د سوریهالېزم د ادبي مکتب له بنسټګرو ګڼل کېږي. په دې لیکنه کې به د همدې شاعر په اړه لا ډېر پوه شئ.

پېژندنه

د فرانسې ددې ستر شاعر اصلي نوم "ایوژن ګرنډل" دی، خو د پول ایلوار (Paul Eluar) په نوم مشهور دی. نوموړی په "۱۹۸۵م" کال کې د فرانسې په سن دني ښار کې دې نړۍ ته سترګې پرانیستې. مور یې خیاطي کوله او پلار یې هم یو عادي کارکوونکی و.

کله چې ایلوار له ښوونځي فارغ شو، پر نري رنځ اخته شو. ځکه نو نوموړی و نه توانید لوړې زده کړې ترسره کړي. د یو اوږد سفر او استراحت لپاره سویس هېواد ته لاړ هلته یې یو نیم کال تېر کړ. په ښکلو ښارونو، غرو رغو وگرځېد. چې کله بېرته راستون شو نو روغ جوړ و.

په همدې وخت کې یې شاعري هم پیل کړه. ورپسې یې یو څه موده عسکري هم کوله. د شعرونو لومړنۍ ټولګه یې په "۱۹۱۷م" کې چاپ شوه. د خلکو له تاوده هرکلي وروسته نوموړی لا وهڅېد. نور شعرونه یې هم ولیکل.

کله چې په "۱۸۲۴م" کې له خپلې مېرمنې جلا شو. سخت رواني حالت یې تجربه کړ. بیا یې سفر ته مخه کړه. د چین، هند، مالیزیا او سینگاپور په ګډون ګڼ شمېر آسیایي هېوادونه یې ولیدل.

د خپل ژوند په جریان کې ګڼ شمېر شعري ټولګې یې خپرې کړې. بالاخره له ګڼو ادبي فعالیتونو وروسته په "۱۹۵۲م" کې د ۵۷ کلونو په عمر ومړ.

د شعر بېلګه

خپلې مخې ته مې وکتل
په ګڼه ګوڼه کې مې ته ولیدې
د غنمو د وړیو په منځ کې مې ته ولیدې
د خپلو ټولو سفرونو په پای کې
د خپلو ټولو عذابونو په زور کې
د خپلو ټولو خنداګانو په شور کې
په اوبو او په اور کې
په اوږي او ژمي کې مې ته ولیدې
په خپل کور کې مې ته ولیدې
په خپلو خوبونو کې مې ته ولیدې
زه به نور ستا له مینې لاس وانخلم!

ښکلا پېژندونکي اوسکار وایلد وپېژني

د نړۍ والو ادبي څېرو د پېژندنې په لړۍ کې به نن د آیرلینډ هېواد نوموتی شاعر او لیکوال وپېژني. د لیکنې تر پایه به د نوموړي د ژوند، آثارو او ویناوو په اړه لا ډېر پوه شئ.

پېژندنه

د آیرلینډ د نولسمې پېړۍ ددې ستر شاعر او لیکوال بشپړ نوم اوسکار وایلد "Oscar Waild" دی. هغه په "۱۸۵۶" زېږدیز کال کې داسې کورنۍ کې سترگې پرانیستې، چې لوستې وه او آرامه وه. نوموړی د آیرلینډ په مرکز "دوبلین" ښار کې وزېږېد. پلار یې د سترگو او غوږونو ډاکټر و. مور یې هم بې کماله ښځه نه وه. تکړه لیکواله او ژباړنه وه. ځینې مشهور آثار یې له فرانسوي ژبې انګلېسي ته ترجمه کړي وو. د خپلې کورنۍ اغېز ددې سبب شو، چې اوسکار اهل ذوق شي.

اوسکار خپلې لومړنۍ زده کړې په شاهي ښوونځي کې پای ته ورسولې او ورپسې یې په ماکدالن پوهنتون کې کلاسیک رومي او یوناني ادبیات په پوره لېوالتیا ولوستل. دا چې نوموړی ذهین وو، په لومړۍ درجه فارغ شو او د سرو زرو مډال یې هم وگاټه.

نوموړي په "۱۸۸۴" زېږدیز کال کې د یوه وکیل لور چې "ماری" نومېده، په ډېرو زاریو واده ته راضي کړه. همدا یې بیا د دوو اولادونو مور هم شوه.

اوسکار به په یوه کالج کې ښکلا پېژندنه تدریسوله. ترڅنگ به یې ورځپاڼو ته مقالې او شعرونه هم لیکل. ورپسې یې داستاني ادبیاتو ته مخه کړه.

نوموړي ښکلا پېژندنه ډېره ښه مطالعه کړې وه، نو په همدې خاطر هنرمندانو امریکا او کاناډا د ښکلا پېژندونکي په توګه دعوت کړ او څو میاشتې یې هلته تېرې کړې.

اوسکار په "۱۸۹۰" زېږدیز کال کې د "The picture of Dorian Gry" په نوم ناول ولیکه. دغه اثر نوموړي ته ډېر شهرت ور په برخه کړ. ځینې نور مشهور آثار یې "خوشحاله شهزاده، سالومه، یوه بې ارزښته ښځه، د انارو کور" نومېږي.

بالاخره دا تکړه لیکوال او شاعر د غوږونو د التهاب له امله په ۱۹۰۰ میلادي کال کې د ۴۴ کلنو په عمر ومړ.

ویناوې

- دوست د نورو په مخ کې ستایه او په یواځینوب کې ورته نصیحت کوه.
- نن سبا خلک د هر شي قیمت پېژني، خو په ارزښت یې نه پوهېږي.
- تجربه هغه سرلیک دی، چې هرڅوک یې خپلو غلطیو ته عنوان ټاکي.
- کله چې خدای "ج" وغواړي یو څوک فاسد کړي، هغه خپلو ټولو هیلو ته رسوي.
- کار هغه شی دی، چې له نورو یې د کولو تمه لرو.

د گاندي لنډ ژوندليک!

نړۍ ته ډېر انسانان راځي، د ځينو فکر يوازې تر خپل ځانه محدود وي او ځينې نور بيا د خپلې خاورې او يا هم د ټولې نړۍ د آرامۍ او سوکالۍ فکر لري. کتابتون وييسايټ د همداسې نوموتو څېرو د پېژندنې لړۍ پيل کړې ده. د نړۍ نوموتو څېرو د پېژندنې په لړۍ کې به تاسو دا ځل د هند د آزادي غوښتونکو مشر "گاندي" وپېژنئ.

گاندي څوک و؟

د هند د آزادي غوښتونکو ددې مشر بشپړ نوم "مهانداس کارامچاند گاندي" دی. نوموړی د "۱۸۶۹زېږديز" کال د اکتوبر په دويمه د هند په پوربندر ښار کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. کورنۍ يې په ټولنيز او اقتصادي لحاظ متوسط حالت درلود. کله چې په "۱۹۱۸م" کال کې د هند د ملي کنگرې واک ورکړل شو، هنديانو هغه ته د "مهاتما" لقب ورکړ، چې د "لوی روح" معنا لري. په اوس وخت کې يې ټول په همدې نامه پېژني. د زوکړې ورځ ته يې هنديان په ځانگړي ارزښت قايل دي. ځکه خو دا ورځ په ټول هند کې عمومي رخصتي وي.

نوموړی "۱۹" کلن و، چې له خپلې کورنۍ سره هند ته لاړ. هلته يې د حقوقو په برخه کې زده کړې وکړې. همدرانگه د ورځپاڼو په چلولو کې هم هلې ځلې کولې، ترڅنگ يې د وکالت دنده هم کوله.

ويلای شو نوموړی د هند لپاره سياسي او معنوي مشر و، چې هنديان يې د بریتانوي امپراتورۍ له استعمار څخه وتلو ته رهبري کړل. هغه د هند د خپلواکۍ لپاره نه ستړي کېدونکي هلې ځلې وکړې، تر دې چې هنديانو ورته "د ملت پلار" لقب هم ورکړ.

گاندي به په اونۍ کې يوه ورځ د سکوت روژه نيوله او دا کار يې د خپلې ذهني آرامۍ لپاره اړين باله. په دې ورځ به يې د ليک له لارې نورو سره اړيکه ساتله.

کله له چې له بریتانيا څخه خپل هېواد ته ستون شو، نو د غربي لباس له اغوستلو يې ډډه وکړه. هغه کالي به يې پر تن کول، چې په هند کې جوړېدل. دا هغه کالي و، چې د هند ټولو غريبو وگړو به پر تن کوله. له غريبو هنديانو سره د برابرۍ لپاره يې دا لاره غوره کړه. ترڅو ساده خو له معنا ډک ژوند وکړي.

نوموړي د انگلستان له استعمار څخه د هند د خلاصون هڅې کولې، له همدې امله يې په هند کې په پراخه کچه محبوبيت او درنښت ترلاسه کړ. ددې ترڅنگ نوموړي د بریا، ژوند، خپلواکۍ او مينې په اړه ځانگړی فکر درلود. ددې موضوعاتو په اړه ډېرې په زړه پورې ويناوې يې هم کړي دي.

د گاندي کورنۍ

د گاندي مور نالوستې وه؛ مگر ډېره مخلصه او عقيدوي مېرمنه وه. له همدې امله يې زوی ترې ډېر اغېزمن و. کله چې يې پلار ومړ، نو مجبور شو انگلستان ته لاړ شي. په لاره کې له يوه ډله خلکو سره مخ شو، چې يوازې يې سبزي خوړله. دی له همدوی متاثر شو او هڅه يې کوله حيواناتو ته زيان و نه رسوي.

د گاندي مېرمنه "کاستوربا گاندي" نومېږي. هغه هم د آزادي غوښتونکو ډلې يوه مشره وه، چې د خلکو ترمنځ يې د "ما" يعنې مور په نوم شهرت درلود. دوی دواړو په "۱۸۸۳ز" کال کې واده وکړ. په دې وخت کې عمرونه ۱۳، ۱۴ کاله وو. کاستوربا په "۱۹۰۴م" کال کې سياسي صحنې ته داخله شوه. نوموړې تر څه مودې وروسته ونيول شوه، او په "۱۹۴۴م" کال کې د هند په پونا زندان کې مړه شوه. دوی څلور اولادونه لرل، چې هاريلال، مانيلال، ردماس او دوداس نومېدل.

د گاندي دين

د نوموړي دين هندو - بودايي و. د نوموړي اصول به همېشه ساده وو. چې د هندوانو له سنتي باورونو څخه الهام اخلي. گاندي پر سانتيا (حقيقت) او آهميسا (نه تاوتریخوالی) کلک باور درلود. دا چې اکثره هندوان غوښه نه خوري، نو گاندي هم دې عقيدې ته په درنښت قايل و. همدارنگه د دينونو په اړه به نوموړي ويل، چې ټول دينونه سره مساوي دي.

د گاندي کتابونه

- دعا يا ستاينه

- ټول خلک برابر دي

- ولې له مرگه وېره او پرې ژړل؟

د گاندي وژل کېدل

نوموړی په (۱۳۲۶هـ) کال کې د يوه هندو سخت دريځي له خوا ووژل شو. په دې وخت کې يې عمر "۷۹" کاله و. قاتل پر دې باور و، چې له پاکستان سره د هند اړيکو د هندوستان شان او شوکت ته زيان رسولى، نو ځکه يې گاندي وواژه. بايد ووايو، چې له دې وړاندې هم هندو سخت دريځو د هغه د وژلو هڅې کړې وې.

د گاندي ويناوې

- اول ستاسو حق خوري، بيا درپورې خاندي، وروسته درسره جنگېري، مگر بالاخره تاسو بريالي کېږئ.

- انسان د خپل فکر محصول دی، هغه کس ترې جوړېږي چې څه ډول گومان کوي.

- د انسان واقعي ښکلا د هغه شخصيت او سپېڅلتيا ده.

- له تواضع پرته خدمت، ځان غوښتنه ده.

- د انسان په توگه زموږ لويه وړتيا دا ده، چې نړۍ بدله کړو. بلکې دا ده، چې خپل ځان بدل کړو.

- که کار کوئ، په مينه يې وکړئ، که نا هيڅ يې مه کوئ.

- چرته چې مينه وي، هلته ژوند هم شته.

- هره شپه چې ویدېږم، مرم. هر سهار چې ویدېږم بيا ځلې زېږم.

- هغه تغیر اوسه، چې غواړې په نړۍ کې يې ووينې.

- که غواړئ، په نړۍ کې واقعي سولې ته ورسېږو، پر ماشومانو بايد زده کړې وکړو.

چيگوارا؛ له طبابت نه تر انقلابه!

د نړۍ په سياست، ادبياتو، فلسفې او گڼو نورو برخو کې داسې پېژندل شوي څېرې تېر شوي، چې د نړۍ نږدې ټول وگړي پرې وياړ کوي او له نامه سره يې اشنا دي. مور وېتېبله چې د همدې نوموتو څېرو د پېژندنې لړۍ پيل کړو. تاسو به ددې لړۍ په لومړۍ ليکنه کې نړيواله انقلابي څېره چيگوارا وپېژنئ!

چيگوارا

بشپړ نوم يې ارنتس چيگوارا "Esneto Che Guevara" دی. نوموړي د "۱۹۲۸ز" کال د جون په څوارلسمه نېټه دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. هغه په يوه اشرافه کورنۍ کې وزېږېد، چې د ارجنټاين په روزاريو کې ستوگنه وه. نيکه يې د جنوبي امريکا د شتمنو کسانو په لومړي قطار کې حسابېده. دا چې د نوموړي کورنۍ په سياست کې هم ښکېله وه، نو چيگوارا په ډېر کم عمر کې د نړۍ له مختلفو سياسي افکارو سره بلدتيا پيدا کړه.

د هسپانيې په داخلي جنگونو کې يې پلار د جمهوري غوښتونکو ملاتړی و. هغه به په جگړه کې له زيانمنو سرتېرو سره مرسته کوله او پنا به يې ورکوله. همدا وجه شوه، چې چيگوارا هم له ماشومتوبه بېوزلو سره د مرستې فکر خپل کړي.

نوموړی د گڼو نورو وړتياوو ترڅنگ يو پياوړی ورزشکار هم و. په گلف، لامبو، فوټبال او نېزه بازی کې يې ښه نوم درلود. همدارنگه له خپل پلار څخه يې د سطرنج لوبه په ښه شکل زده کړې وه او په محلي سياليو کې به يې گډون کاوه.

هغه د وخت د نامتو ليکوالو له آثارو سره مينه لرله، چې له جملې يې د پابلو نرودا، گابريل ميسترال، فدریکو گارسيا لورکا، آلبرکامو، کافکا او ژول ورن نومونه يادولای شو.

که څه هم د ناروغۍ له کبله ښوونځي ته نه تللو، خو مور يې په کور کې هغه ته ښه زده کړه ورکوله. بالاخره په "۱۹۴۸ز" کال په بوينوس پوهنتون کې داخل شو. هلته د طب په لوستلو بوخت شو.

ددې لپاره چې له قبایلو او د هغوی له فرهنگ سره سم بلد شي، له پوهنتون څخه يې يو کال رخصتي واخيسته او د لاتيني امريکا بېلابېلو سيمو ته يې سفرونه وکړل. د ارجنټاين شمال ته سفر او د هغه ځای د خلکو غربت او تنگلاسي د چيگوارا په فکر کې مطلق تغير راوست او په هغه کې يې د مبارزې هوډ پيدا او پياوړی کړ.

چيگوارا به د خلکو د غربت او بدبختۍ اصلي لامل ظالم نظام باله او له دې حالاتو د وتلو يواځينی لاره يې مسلحانه انقلاب باله.

نوموړی په "۱۹۵۳ز" کال کې گواتيمالا ته سفر وکړ. هغه ددې لپاره چې د لاتيني امريکا پر شتمنيو د امريکا متحده ايالاتو استثمار ختم کړي، د گواتيمالا د جمهوري رياست تر چتر لاندې په ټولنيزو اصلاحاتو کې رغنده رول ولوبوه.

له تورې کودتا وروسته چيگوارا د مکزيک مقاومت له نهضت سره يو ځای شو. هلته يې گڼ نظامي درسونه او تکتیکونه زده کړل. همدا د هغه د نظامي وړتياوو د څرگندېدو پيل و.

په همدې وخت کې نوموړي ته د "Che" لقب ورکړل شو؛ په ارجينټايني ژبه کې دا کلمه د "ملگري" معنا لري. وروسته له يوې کمونيستي نظامي ډلې سره يو ځای شو. له څه وخت وروسته له دې کاره ستړی شو. نو بېرته يې د طبابت کار ته مخ وگرځېد.

مگر په ډېر لنډ وخت کې د آرېنز نظام ونړول شو. چيگوارا هم د ارجنټاين سفارت ته پناه يوپه. وروسته له څو هفتو مکسيکو ته ولاړ. هغه پوه شو، چې د امريکا متحده آیالات د يو امپرياليست ځواک په لاس کې ده. دا قدرت هيڅکله داسې هېواد نه شي زغملای، چې په خپلواک ډول پرمختگ وکړي.

کله چې چيگوارا د گواتيمالا په ټولنيزو اصلاحاتو کې برخه اخيسته د تور سازمان له لورې اړ شو، چې له صحنې ووځي. همدا کار ددې سبب شو، چې نوموړی يوه خاصه سياسي ايډيالوژي ولري. چيگوارا به د درېيمې نړۍ د وروسته پاتې کېدو علت امپريالېزم، نوی استعمار او د سرمايه دارۍ نظام باله. له دې وروسته والي څخه د وتلو لپاره يې نړېوال انقلاب او انترناسيونالېسم بڼې لارې بللې.

د کتابونو نومونه يې "د چريکي جنگونو لارښود" او "د موټرسايکل خاطري" دي. د لومړي کتاب محتوا جنگي تکتیکونه او د دويم يې لاتيني امريکا ته د سفر درسونه دي.

چيگوارا او د فيډل کاسټرو ډله

د "۱۹۵۴م" کال د سيپټمبر په لومړيو کې چيگوارا مکسيکو ته لاړ او هلته د گواتيمالا له تبعيد شوو وگړو سره په اړيکه کې شو. نيکولوپز هم له همدې خلکو څخه و. هغه دا فرصت برابر کړ، چې نوموړی له فيډل کاسټرو سره وويني.

چيگوارا د فيډل کاسټرو له ډلې څخه ملاتړ وکړ او د ديکتاتوري نظام ننگه يې وکړه. هغه ددې ډلې يو پياوړی روغتياپال او چريکي حملو ماهر و.

کله چې په "۱۹۵۶ز" کال کې فيډل کاسټرو له مکسيکو څخه د کيوبا په لورې حرکت وکړ، ترڅو خپل لومړني انقلابي عمليات وکړي، هلته تر حملې لاندې راغی او ډېر نظاميان ووژل شول. په همدې جنگ کې چيگوارا "ډاکټري" يوې خواته کړه او د يوه ټپي سرتېري له اوږو ټوپک واخيست او لکه يو جنگيالی وجنگېد.

د فيډل کاسټرو له لوري نوموړی د يوه لښکر مشر وټاکل شو. په لومړۍ حمله کې د چيگوارا لښکر سم جنگ و نه شو کړای، له همدې کبله نوموړي يو څه سختي پيل کړه. هر کس چې به له لښکر وتښتېد خاين پېژندل کېده او د هغه د پيدا کولو او وژلو هڅه يې کوله.

وروسته پر کيوبا حملو د وخت ولسمشر باتيستا تېښتې ته اړ کړ. نوموړي په ۱۹۵۹ کال کې کيوبا پرېښود او په دې توگه د کيوبا د اوسني نظام بنسټ کېښودل شو.

چيگوارا په کې د صنايعو وزير او د مرکزي بانک د سفير او رئيس په توگه وټاکل شو. په "۱۹۶۲م" کال کې شوروي اتحاد ته د سفر پرمهال د اقتصادي هيئت رئيس و. ورپسې په "۱۹۶۳م" کال د الجزاير په اقتصادي کنفرانس کې د کيوبا په نمايندگۍ گډون وکړ. په "۱۹۶۴م" کې د تجارت او پرمختيا په کنفرانس کې چې ژنيو کې ترسره کېده گډون وکړ.

چيگوارا په "۱۹۶۴م" کال کې د کيوبا په استازولۍ د ملگرو ملتونو په عمومي سرمشريزه غونډه کې گډون وکړ. دا غونډه په نيويارک کې ترسره شوه، چې چيگوارا هم په کې وينا وکړه.

کورنۍ

چيگوارا د هيلدا گادئا او اليدا مارس په نامه مېرمنې درلودې. البته له يوې څخه تر جلا کېدو وروسته يې له بلې سره واده کړی و. اولادونه يې هيلدا، آليدا، کاميلو، سلييا او ارنستو نومېږي.

د چيگوارا اعدام او وژل کېدل

تور سازمان د "۱۹۶۷م" کال د اکتوبر پر ۸ نېټه نوموړی ونيوه. ځينې پر دې باور دي، چې دې سازمان غوښتل چيگوارا ژوندی ونيسي او تحقيقات ترې وکړي. بالاخره له خپلو څو تنو ملگرو سره ونيول شو او يوه ورځ وروسته اعدام/ووژل شو. له مرگ څه وروسته نوموړی په جنگي فنونو کې د يوه متخصص او د انقلابي سوسياليستي ډلو د يوه اتل په توگه وپېژندل شو.

چيگوارا هغو سربازانو چې نوموړی يې واژه، وويل: "حواس مو ټول کړئ، سمه نښه ونيسئ، ځکه چې تاسو يو نر وژنئ!"

وروسته له مرگه يې د هغه د دفن ځای په اړه هېڅوک نه پوهېدل. تر دې چې د هغه د وژونکو له ډلې يوه تن د چيگوارا د قبر په اړه معلومات ورکړل. په "۱۹۷۷م" کال کې د نوموړي د جسد پاتې شوني، کيوبا ته انتقال شول. په یاد يې د نوموړي قبر جوړ شو.

د چگوارا ويناوې

- زه آزادي بخښونکی نه يم. آزادي بخښونکي نشته. خلک دي چې خپلواکي ترلاسه کوي.
- که انقلاب رښتونی وي، انسان يا گټونکی دی يا وژل کېږي.
- زموږ او د ټولې امريکا دښمن د متحده ايالاتو انحصار غوښتونکی دولت دی.
- هغه مرغی چې له څروي* وېرېږي، له لوږې مري. څوک وېرېږي؟
- زما اختر هغه ورځ دی، چې د بزگر د ټول کال خواري د باچا يوه شپه نه وي.
- که د بې عدالتۍ په ليدلو له خفگانه رېږدې، نو زما له ملگرو څخه يې.
- چريکي جنگيالي د خلکو بشپړې ملگرتيا ته اړ دي.
- که غواړو نړېوالې سولې ته ورسېږو، بايد سوله نيزه همکاري يوازې ځواکمنو هېوادونو پورې محدود نه وي.

....

* - خړوی: په پټيو کې چې د مرغیو د وېرولو لپاره ډانچه درول کېږي هغه ته پښتو کې خړوی وايي.

محمد علي كلي خوک و؟

د نړۍ په تاريخ کې داسې څېرې هم شته، چې د بېلابېلو عواملو له کبله په نړېواله کچه محبوبيت پيدا کوي. يو له دې څېرو محمد علي دی. تاسو به د "څېرې" لړۍ په دې ليکنه کې محمد علي کلي په پوره توگه وپېژنئ!

د ماشومتوب ژوند

د نوموړي اصلي نوم کاسيوس مارسلوس کلی دی. د ۱۹۴۲ز کال د جنورۍ په اوولسمه د امريکا متحده ايالاتو په يو لوی ښار (لویی ویل) کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلي؛ پلار يې تابلوگاني جوړولې. کله چې کاسيوس دولس کلن و، پوليسو ته يې خبر ورکړ، چې بایسکل يې غلا شوی. که غل پيدا کړي، نو ښه سبق به ورکړي.

پوليس چې جوماتين نومېده، په يوه کوچني ورزشي کلب کې يې ماشومانو ته بوسکينگ ورزده کاوه؛ کاسيوس ته يې وويل، که غواړې له غلو سره مبارزه وکړې، نو لومړی بايد سوک وهنه زده کړې.

له همدې ځايه نوموړي په دې برخه کې زده کړې پيل کړې؛ مارتين ليدل چې ۱۲ کلن ماشوم څنگه په چټکۍ سره پرمختگ کوي. که څه هم په زده کړو کې تکړه نه و، خو په سوک وهنه کې بېساري وړتيا د ښوونځي مسولين اغېرمن کړل او نوموړی يې فارغ وباله.

د محمد علي ورزشي ژوند

- د "۱۹۶۰م" کال په المپيک کې يې د بوکس په برخه کې د سروزرو مهال ترلاسه کړ.

- د "۱۹۶۰م" کال د اکتوبر په ۲۹ نېټه، پخپله لومړنۍ مسلکي لوبه کې په شپږم راوند کې تونی هونساگر ته ماتې ورکړي.

- له ۱۹۶۰م څخه تر ۱۹۶۳م کال پورې يې په پنځلس سختو لوبو کې خپل سيالان مات کړل. په دې سياليو کې يې له داسې کسانو څخه بریا ترلاسه کړه، چې د وخت پېژندل شوي او نامتو لوبغاړي و. له دې ډلې يې د اسپرټي، جيم رابينسون، داني فليمن، ډاک سابدانگ، آلونزو جانسون، جورج لوگان، ویلی بسمانف او لامار کلارک نومونو يادولای شو.

- نوموړي د وخت داسې نامتو سيالان هم مات کړل، چې پخپل ورزشي ژوند کې يې تر ۲۰۰ پورې برياوې يې لرلې. له دې ډلې يې د ساني بنکس، آلخاندرو لاورانته او آرچي مور نومونه د يادولو دي.

د محمد علي شخصي ژوند

نوموړي پخپل ۷۴ کلن ژوند کې له څلورو مېرمنو سره واده وکړ. ۹ اولادونه يې لرل، چې اووه يې نجونې او دوه يې هلکان وو.

يو له هغو لاملونو چې محمد علی ته يې ډېر شهرت ورکړ، هغه د اسلام پر مبارک دين مشرف کېدل و. په "۱۹۶۲م" کال کې له مسلمان سياستوال اليجا محمد سره تر معرفت وروسته د اسلام مبارک دين ومانه. کله چې مسلمان شو، خپل نوم يې "محمد" او تخلص يې "علي" وټاکه. همدارنگه اعلان يې وکړ، چې په ژوند يو له مهمو واقعاتو څخه، همدا د نوم بدلول و.

په ۱۹۶۶م کال کې د ويتنام پر وړاندې د جنگ په موخه امريکايي پوځ سره له يو ځای کېدو سره مخالف وښود. اعلان يې وکړ، چې "نه غواړي خپل همنوعه ووژني." دا خبره ددې سبب شوه، چې تر پنځو کلونو له سياليو محروم شي. خو وروسته له يوې وخته دا موده درېيو کالو ته کمه شوه. همدارنگه محکمې په پنځه کاله بند محکوم کړ، مگر هغه د يو اندازه پيسو په ضمانت سره زندان ته و نه لېږل شو.

له ژوند او لويې سره خدای په امانې

بالاخره محمدعلي له شپږپنځوس بریاوو، ۳۷ ناک اوټ او ۵ ماتو سره د ۱۹۷۹م کال د جون په اوويشتمه نېټه د ورزش له نړۍ سره خدای په امانې وکړه. همدارنگه د ۲۰۱۶ م کال د جون په درېيمه نېټه يې له دې نړۍ سترگې پټې کړې. د نوموړي د خاورو سپارلو په مراسمو کې د نړۍ د ډېرو هېوادونو مشرانو هم گډون کړی و.

د بيوگرافي (ژوندليک) لنډيز

نوم: محمد علي (Muhammad Ali)، وړاندې له اسلام څخه يې نوم کاسيوس مارسلوس کلي (Cassius Marcellus Clay) و.

د زوکړې نېټه: د "۱۹۴۲ز" کال د جنورۍ اوولسمه نېټه

د اوسېدو ځای: ميشيگان، امريکا

مليت: امريکايي

د ورزش څانگه: سوک وهنه (Boxing)

د فعاليت کلونه: له ۱۹۶۰م څخه تر ۱۹۸۱م پورې

دين: اسلام

مېرمنې: سونجي روي (۱۹۶۴م-۱۹۶۶م)، بليندا بويد "خليله" (۱۹۶۷م-۱۹۷۷م)، ورونيکا پورش (۱۹۸۶م - ؟) او يولاندا (۱۹۸۶م - ۲۰۱۶م)

اولادونه: اووه لوڼې، هره يوه "ليلا علي، مريم، جميله، راشده، هانا، ميا او خليله"، دوه زامن "محمد علي جونيور او اسد امين"

د مړينې ځای: سکاټزډيل، اريزونا، د امريکا متحده ايالات

د مړينې نېټه: د "۲۰۱۶م" کال د جون درېيمه

عمر: ۷۴ کاله

فیدل کاسترو؛ د کیوبا انقلابي څېره

د نړۍ په گوټ - گوټ کې داسې نوميالي اشخاص تېر شوي، چې خپلې ټولنې او ولس ته د بې ساري خدمت له کبله ټولې نړۍ پېژندلې دي. ددې اشخاصو له ډلې یو هم فیدل کاسترو دی. د "څېرې" لړۍ په دې لیکنه کې به تاسو ددې انقلابي شخصیت د ژوند په بېلابېلو اړخونو پوه شئ.

پېژندنه

د کاسترو بشپړ نوم "فیدل آلخاندرو کاسترو روټ" دی. نوموړی په "۱۹۲۶ زیږدیز" کال، د کیوبا په بیران ښار کې دې نړۍ ته سترگې پرانیستې. کورنۍ یې اصلاً له هسپانیې څخه د ښه ژوند په موخه کیوبا ته کډواله شوې وه. پلار یې کاروباري انسان و، نو ځکه خو یې مالي وضعیت ښه و.

کاسترو خندانده څېره درلوده، خوش طبیعت او ټوکی انسان و. د نوموړي مرگ ځینې شنونکي د یو دیکتاتوریک فکر د ختمېدو په معنا تعبیروي او ځینې نور بیا د یو انقلابي او حق غوښتونکي شخصیت د له منځه تللو په معنا بولي.

زدکړې

لومړنۍ زده کړې یې په کاتولیکي ښوونځیو کې ترسره کړې. وروسته د کیوبا سانتیاگو ته ولاړ او هلته یې په خصوصي توګه خپلې زده کړې بشپړې کړې. له ښوونځي وروسته د نورو زده کړو لپاره هاوانا ته لاړ او هلته یې د حقوقو په برخه کې زده کړې وکړې.

سیاسي فعالیتونه

کاسترو د خپل تحصیلي ژوند په جریان کې په "۱۹۴۸ز" کال کې په یو سیاسي شخص بدل شو. په سیاسي ژوند کې یې تر ټولو اغېزناکه برخه د امریکا ضد افکار درلودل وو. په ۱۹۵۱م کې د خپل حزب له لوري انتخاباتو ته کانديد شو، خو جنرال فولجنیکو باتیستا د یوې کودتا په ترڅ کې واک ترلاسه کړ. په همدې وخت کې د باتیستا د دیکتاتورۍ پر وړاندې ګڼې سیاسي ډلې یو ځای شوې، چې د فیدل ډلې هم بارزه برخه پکې لرله. په دې لړ کې فیدل او نور ملګري یې د حکومت ضد اقداماتو په تور ونیول شول، که څه هم نوموړي ډېره هڅه وکړه، چې ثابته کړي هلې ځلې یې د دیموکراسۍ د تطبیق لپاره وې، خو بیا هم محکمې کاسترو مجرم وپېژنده او په پنځلس کاله بند محکوم او مکسیکو ته تبعید شو.

دوه کاله وروسته چې باتیستا له خپل قدرت څخه ډاډمن و، عمومي عفو (بخښنه) اعلان کړه. په همدې وخت کې کاسترو هم له بندخونې آزاد شو. له خلاصون سمدستي وروسته یې بیا پر سیاسي فعالیتونو لاس پورې کړ. د خپل ورور او د ارجینټاین انقلابي شخصیت "چه ګوارا" په مرسته یې ډېر ژر قوي ډله برابره کړه. بالاخره یې په "۱۹۵۹م" کال کې د چیریکي قواوو په مرسته د فلورنسیو باتیستا حکومت ړنگ کړ او د هېواد واک یې ترلاسه کړ.

د امریکا له سیاست سره یې اختلاف

کله چې کاسترو په کیوبا کې واک ترلاسه کړ. نو په جنوبي امریکا او کیوبا کې یې د امریکا له سیاست سره مخالفت خپل مسولیت وګاڼه.

امریکا په کیوبا کې خپلې ګټې په خطر کې ولیدې نو هڅه یې وکړه، چې د تور سازمان (د امریکا اطلاعاتي مرکز) له لارې د یوې توطیې په ترڅ کې فیدل ووژني. مګر امریکایان بریالي نه شول.

وروسته له ډېرو لوړو ژورو په ۲۰۰۶ م کال کې واک په موقت ډول خپل ورور "رائول کاسترو" ته انتقال کړ. البته ددې کار لامل د فیدل په لویو کولمو کې ترسره شوی عملیات و. کاسترو له ۴۹ کلنې واکمنۍ وروسته په ۲۰۰۸ م کال کې ټول صلاحیت او واک خپل ۷۶ کلن ورور رائول کاسترو ته ورکړ. له دې وخته څو کاله وروسته، "۲۰۱۶م" کال د نومبر په ۲۶ نېټه د نوي کلونو په عمر ومړ.

د فیدل کاسترو ویناوې

- - ما له "۸۲" کسانو سره انقلاب پیل کړ. که بیا اړتیا شوه، نو له ۱۰ یا ۱۵ تنو باوري سره یې شروع کوم. که باور او عملي نقشه ولری نو هیڅ ناممکن نه دی.
- - انقلاب د تېر او راتلونکي لپاره یوه مرګونې مبارزه ده.
- - هیڅ غل، خاین او په چارو کې لاس وهونکی په کار نه راځی.
- - د بشر د ژغورنې لپاره باید لاس په کار شو، غوره نړۍ جوړول شونې ده.
- - هر هېواد باید بشپړه خپلواکي ولري، ترڅو مناسب اقتصادي، سیاسي او ټولنیز سیستم وضعه کړي.
- - ما تل د حقیقت او عدالت لپاره مبارزه کړې ده.
- - زه فیدل کاسترو یم او د کیوبا د ازادۍ لپاره راغلی یم.
- - زه سرمایه داري نظام ختموم. ځکه چې مردار، خراب او پردی دی. ځکه چې د جنگ او ریا سبب کېږي.
- - زه تاسو ته ډاډ درکوم، چې هېواد به تل زما لومړیتوب وي.

د خبرې لړۍ په بله لیکنه کې د چا په اړه پوهېدل غواړئ؟ خپل نظر مو په کمنټ کې پرېږدئ ترڅو موږ یې په اړه لیکنه خپره کړو.

هاینریش هاینه وپېژنئ!

په نړۍ کې ډېر شمېر شاعران تېر شوي او لا هم دا لړۍ روانه ده؛ مگر د گوتو په شمار شاعران او لیکوال پر نړیوال دریځ ځان څرگندوي. یو له دې نوموتو شاعرانو څخه د المان ستر شاعر "هاینریش هاینه" دی. تاسو به په دې لیکنه کې د نوموړي په اړه بشپړ معلومات ترلاسه کړئ.

هاینه څوک و؟

د المان هېواد ددې ستر شاعر بشپړ نوم هاینریش هاینه "Heinrich Heine" دی. نوموړی په "۱۷۹۷" زیږدیز کال کې د آلمان په "دوسلدورف" ښار کې وزېږېد. مور او پلار یې د شالونو د څرخلاو کار کاوه، نو ځکه کورنۍ یې بېلایه نه وه. په ديني لحاظ یې د کورنۍ غړي یهودیان وو. نوموړی یو ذهین ماشوم و؛ دا چې په کورنۍ کې د څلورو خويندو ترمنځ لومړنی ورور و، نو ځکه نازولی هم و. له ډېرې مینې یې کور کې ورته "هاري" نوم اووه.

کله چې یې ښوونځی بشپړ کړ، په "۱۸۱۳" زیږدیز کې یې مور او پلار نوموړی فرانکفورت ته ولېږه، ترڅو هلته صرافي وکړي. په دې وخت کې د هاینه عمر شپاړلس کاله وو. دا عمر د روانپوهنې په لحاظ هغه وخت بلل کېږي، چې انسانان له شتمنۍ او پیسو سره مینه لري؛ مگر هاینه د پیسو پر ځای له زده کړو سره مینه درلوده. له یو څه مهال وروسته یې په فرانکفورت کې زړه تنگ شو او بېرته خپلې سیمې (دوسلدورف) ته ستون شو.

وروسته د خپل مهربانه تره "اکا" په غوښتنه فرانکفورت ته لاړ. هغه یې د زده کړو مصارف ومنل او په دې توګه هاینه په فرانکفورت کې د حقوقو پوهنځی پیل کړ. مګر له یو کال زده کړو وروسته هلته په درسونو بندیز ولګېد. له یو څه ځنډ وروسته د زده کړو لپاره برلین ته لاړ؛ هلته یې د مېرمن "فان اینسي" هغه ډېرې ته لاره ومونده، چې د وخت نامتو پوهانو په کې ناستې او مجلسونه کول. نوموړي هلته ډېر مسایل زده کړل. همدارنګه په برلین کې له لوی فیلسوف "هیګل" څخه هم زده کړې وکړې. وروسته د برلین له پوهنتون څخه "ګیتینګین" پوهنتون ته لاړ؛ هلته یې د حقوقو په برخه کې د دوکتورا سند ترلاسه کړ.

په "۱۸۲۵" زیږدیز کال کې یې خپل دین له یهودیت څخه مسیحیت ته بدل کړ. همدارنګه بېلابېلو سیمو ته یې سفرونه هم ترسره کړل او د وخت له نامتو لیکوالو سره یې لیده کاته کول. د نوموړي مشهور آثار عبارت دي له: "اوسني شعرونه"، "آتاترول"، "فرانسوی چارې"، "رومانیک ښوونځی" او "د فلورینتین شپې". هاینه له ګڼو ادبي منلو ترپلو وروسته په "۱۸۴۵م" کې ګوزن وواهه. اووه کاله په بستر پریوت. بالاخره په "۱۸۵۶م" کې د نهه پنځوسو کالو په عمر ومړ. اوس مهال د "دوسلدورف" ښار پوهنتون د "هاینریش هاینه پوهنتون" په نوم نومول شوی دی.

د شعر بېګله

زما ترانې ټولې په زهرو لړلي دي

ولې به نه وي لړلې؟

آیا تا زما د زندګۍ په جام کې زهر توی نه کړل؟

زما ترانې ټولې په زهرو لړلي دي

آیا زه پخپل زړه کې په زرهاوو ماران نه لرم؟

آیا له دغو ټولو مارانو بغیر

ته زما په زړه کې ځای نه لري؟

ای زما دلداره!

د البرټ انشتاین لنډ ژوندلیک!

مور او تاسو اکثریت د آلبرټ انشتاین له نامه سره آشنا یو؛ نوموړی هغه څوک دی، چې د نسیت تیوري یې وړاندې کړه. اکثره پوهان انشتاین یو نه تکرارېدونکی نابغه بولي او د نړۍ د یو لوی عالم په سترگه ورته گوري. د نوموړي ډېری نظریې او څېړنې د علم په پرمختګ او مثبت بدلولون کې ګټورې ثابتې شوي دي. باید ووايو چې د پوهې او علم په برخه کې د نوموړي هڅې نه هېرېدونکي دي. په دې لیکنه کې د همدې ستر انسان د ژوند په اړه به لا ډېر پوه شئ.

انشتاین څوک و؟

د نوموړي بشپړ نوم "البرټ انشتاین" دی. د "۱۸۷۹ز" کال د مارچ په څوارلسمه، د ورځې یوولس نیمې بجې یې دې نړۍ ته سترګې پرانیستې. د زېږېدو ځای یې د آلمان اولم ښار دی، چې د اشتوتګارت په سل کیلوميټري کې پروت دی. کورنۍ یې یهودي وه.

د انشتاین پلار د الکترو شیمیایي محصولاتو د تولید کوچنی کارخونه درلوده. مور یې پالین کوڅ نومېده، چې له هنر او موسیقۍ سره یې ډېره علاقه درلوده.

انشتاین په ماشومتوب کې هېڅ څیرک نه معلومېده. د خبرو کولو پیل یې هم ډېر وخت ونيوه؛ آن کورنۍ یې ورته اندېښمنه وه.

د خپلې مور په څېر انشتاین هم له موسیقۍ سره ډېره علاقه لرله. د ویولون زده کړه یې آن له پنځه کلنۍ څخه پیل کړه. له دې موسیقۍ سره یې ډېره علاقه درلوده او د عمر تر پایه یې دا مینه وپالنه.

یو څه موده وروسته نوموړی ایټالې ته لاړ او هلته یې خپله لومړنۍ علمي مقاله خپره کړه. دا مقاله د نور د حرکت د څرنګوالي په اړه وه. بیا یې د عمر تر پایه شاوخوا درې سوه علمي مقالې خپرې کړې.

د نوموړي سر او کار له علمي موضوعاتو سره و او تل به یې د علمي موضوعاتو په اړه فکر کاوه. په "۱۹۰۰ز" کال کې د سویس هېواد، په زوریخ پولي تخنیک پوهنتون کې د فزیک په برخه کې خپل تحصیل پای ته ورساوه. که څه هم د فزیک په تیوريو کې به یې ښې نمرې ترلاسه کولې؛ مګر د محاسبې او ریاضیاتو برخه به یې کمزورې وه.

د زده کړو په جریان کې یې له مېلو سره وپېژندل، چې بیا یې په "۱۹۰۳م" کال کې له نوموړې سره واده وکړ. له اسنادو سره - سره یې و یې نه شواي کولی، چې په پوهنتون کې د تدریس دنده پیدا کړي، نو ځکه یې غوښتل چې د فزیک په برخه کې د دوکتورا تر کچې زده کړې وکړي، خو په همدې کال د اختراعاتو د معنوي ملکیت د ثبت په اداره کې کار پیل کړ. دوه کاله وروسته یې د نسیت تیوري وړاندې کړه. ورپسې یې په په مشهور علمي ژورنال کې څلور علمي مقالې خپرې کړې.

څو کاله وروسته (۱۹۰۹م) کې ورته د استادۍ وړاندیز وشو. په لومړیو کې یې دا وړاندیز د کم معاش له کبله رد کړ؛ خو زوریخ پوهنتون ورته د لوړ معاش طرحه تصویب کړه او په دې توګه نوموړي خپله نوې دنده پیل کړه.

د انشتاین څېړنو او نظریو په شپږویشتم کلنۍ کې هغه ته ښه نوم ور په برخه کړ.

هغه خپل ټول عمر د علمي نظریو او تحلیلونو په برخه کې تېر کړ او ګڼې مقالې یې ولیکلې. تر اوسه د نوموړي له نظریو څخه په بېلابېلو برخو کې ګټه اخیستل کېږي.

بالاخره له گڼو علمي فعاليتونو وروسته نوموړی په "۱۹۵۵م" کال کې د امریکا متحده ایالاتو په پرنسټون ښار کې له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې.

د نسبیت تیورۍ د کشف کیسه

ددې تیورۍ د کشف په اړه د انشتاین مېرمنه وايي: "نوموړی هغه ورځ هم د نورو ورځو په څېر د سهارنۍ خوړلو په موخه د خوړو کوټې ته راغی؛ مگر هېڅ یې و نه خوړل. ما فکر وکړ، چې ناروغ دی. له همدې امله مې ترې د حالت پوښتنه وکړه. ویې ویل: "گرانې! ډېر عجیب فکر مې ذهن ته راغلی."

یو گیلان قهوه یې وڅښله او د پیانو په غږولو یې پیل وکړ. تکرار به یې څو شېبې وروسته د پیانو غږول بند کړل؛ څه لیکل به یې وکړل او خپله خبره یې تکراروله، "ډېر عجیبه فکر مې ذهن ته راغلی."

ما ورته وویل: "هیله کوم! ووايه څه خبره ده؟ غواړم پوه شم."

- یو سخت ټکی دی؛ باید په دې برخه کې ډېر کار او فکر وکړم.

بیا یې نیم ساعت نور هم پیانو وغږوله؛ نوټونه (یادښتونه) به یې هم اخیستل. بیا خپل اطاق ته لاړ او ویې ویل چې مزاحمت ورته و نه کړم. مکمل دوه اونۍ یې پخپله کوټه کې تېرې کړې. ډوډۍ او نور خوراک مې هملته وروړل. د شپې لخوا به څو دقیقې د قدم وهلو په پار راووت او بېرته به خپلې خونې ته لاړ. وروسته له دوو هفتو له کارخونې راووت. د ناستې اطاق ته په داسې حال کې راننوت چې رنګ یې الوتۍ و. ویې: "دا هغه څه دي، چې زه یې په لټه کې وم."

بیا یې دوه پاڼې د مېز پر سر کېښودې؛ په همدې ورقو کې د نسبیت تیوري لیکل شوې او نقش شوې وه.

د انشتاین ویناوې

- هڅه مه کوه، چې بریالی انسان اوسې. هڅه وکړه چې ارزښتمن انسان اوسې.
- له پروانه زده کړئ، نن ژوند وکړئ. سبا ته هیله من اوسئ.
- هر کس چې ډېره مطالعه کوي او له خپل فکر نه کار اخلي، د لټې په اړه هېڅ فکر نه کوي.
- زده کړه هغه څه ده، چې په مکتب کې له زده شوو شیانو له هېرولو وروسته هم په ذهن کې پاتې شي.
- د ژوند کولو دوه تګلارې دي، لومړۍ ژوند کول او فکر کول هېڅ معجزه نشته. دویم داسې ژوند کول، چې فکر کول هر څه یوه معجزه ده.
- داسې وخت راځي، چې ذهن له پوهې لوړه مرتبه ځانته ټاکي؛ مګر هېڅکله یې د ترلاسه کولو لاره نه شې موندلای.
- د یو انسان ارزښت باید په هغه څه کې وي، چې تاسو یې ورکول نه په هغه څه کې چې هغه یې ترلاسه کوي.
- له پروانه زده کړئ، نن ژوند وکړئ. سبا ته هیله من اوسئ.
- انسانان باید لاس په کار شي؛ که یې هغه څیز پیدا نکړ پخپله دې یې جوړ کړي.

ويليام بليک وپېژنئ!

د نړۍ نامتو ليکوالو په نوملړ کې "ويليام بليک" هم د ښه نوم او مقام خاوند دی. نوموړی يوازې ليکوال نه و؛ ښه انځورگر او حکاک هم و. په دې ليکنه کې د نوموړي پېژندنه، ويناوې او د شعر بېلگه ولولئ!

ويليام بليک څوک و؟

د انگلستان هېواد ددې ستر اديب او انځورگر بشپړ نوم ويليام بليک "William Blake" دی. نوموړي په "۱۷۵۷زېږديز" کال کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستې. دی د نړۍ په يو لوی او مشهور ښار (لندن) کې وزېږېد. د مور او پلار په اړه يې ډېر څه نشته، خو خپله يې له يوې نالوستې نجلۍ سره واده کړی و. په ماشومتوب کې يې د ملټن آثار، لاتيني کتابونه، د شکسپير شعرونه، انجيل او د وخت ورته نور آثار يې لوستي و. رسمي زده کړې يې د انځورگرۍ په برخه کې کړې وې او په همدې برخه کې يې د تدريس چاره پرمخ وړله.

بليک په ژوند مټين انسان و؛ د نوموړي مېرمنه چې نالوستې وه، وکولای شول د بليک په مرسته لوست او حکاکي زده کړي.

مشهور آثار يې، "د تل کتاب"، "بيت المقدس"، "د تجربې غزلونه"، "د سپېڅلتيا غزلونه" يې مشهور آثار دي. له گڼو ادبي او هنري فعاليتونو وروسته د اويا کلونو په عمر ومړ.

د بليک ويناوې

- هڅه وکړه، چې د ښکمرغۍ او خوشحالي خبرې زياتې په خوله راوړي، نه د غم او بدمرغۍ.
- د دښمن بڅښل، د دوست تر بڅښلو اسانه دي
- که غواړې د گل له ښکلا او بوی څخه خوند واخلي، بايد اغزي يې هم وزغمې.

د شعر بېلگه

زه دې وينم، چې رنځور يې سور گلابه
ژر به ولوېږي، د ژوند له آب او تابه
يو چينجی دی، چې په سترگو نه ښکارېږي
نه په شپه او نه په ورځ کې معلومېږي
خپروي په نيمه شپه کې وزرونه
په توپان کې يې په برخه دي مزلونه
ستا بستر دی، دې ظالم چينجي ليدلی
تر غونچې پورې څو ځله درغلی
ستا پر سر نازکو پانو باندې پرېوځي
ستا د زړه ستا د سينې په اوبو کښېوزي
له ښکلا سره دې کړي نامرده مينه
وچوي دې د سينې رنگينه وينه

د "محمد اشرف غني" لنډ ژوندليک!

د نړۍ د مطرحو سياسي او اقتصادي خبرو په نوملړ کې د افغانستان د ولسمشر "محمد اشرف غني" نوم هم د ځانگړي مقام درلودونکی دی. د نړۍ اکثره اقتصادي او سياسي څېرې ورته د نوموړي پوهې، ذکاوت او طرحو ته په کتو ډېر درنښت او احترام لري. تاسو به په دې ليکنه کې د نوموړي د ژوند، کورنۍ، زده کړو او نورو فعاليتونو په اړه پوه شئ.

پيدايښت او کورنۍ

د ولسمشر بشپړ نوم "محمد اشرف غني احمدزی" دی. نوموړي د "۱۳۲۸" لمريز کال د ثور په نهه ويښتمه نېټه د لوگر ولايت په يوه دينداره او روښانفکره کورنۍ کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. اوسمهال دوه اولادونه لري، چې يو يې هلک او بله يې نجلی ده. لور يې "مریم غني" او زوی يې "طارق غني" نومېږي. همدارنگه د هېواد د لومړۍ مېرمنې نوم "رولا غني" دی. هېره دې نه وي، چې د "حشمت غني" په نوم يو ورور هم لري او د پلار په هکله يې بايد ووايو، چې په شاهي دوره کې يې په لوړو دولتي مقامونو کې دندې ترسره کړي دي.

زدکړې

ولسمشر خپلې لومړنۍ زده کړې په لوگر ولايت کې ترسره کړي دي. خو د ليسي دوره يې په کابل کې بشپړه کړې او له حبيبيه ليسي څخه فارغ شوی. له فراغت وروسته د لا ډېرو زده کړو په موخه لېنان ته ولاړ. هلته يې د بيروت په امريکايي پوهنتون کې زده کړې وکړې. ويې کولای شول، چې په لوړو نمرؤ د ليسانس او ماسټرۍ سندونه ترلاسه کړي؛ البته نوموړي د خپل ليسانس او ماسټرۍ دورې يې د سياسي علومو په برخه کې بشپړې کړي دي.

په "۱۳۵۶ل" کال کې يې وکولای شول د امريکا متحده ايالاتو تحصيلي بورسيه ترلاسه کړي. په دې توگه يې خپله دويمه ماسټري د نړېوالو اړيکو په برخه کې بشپړه کړه. البته دا دوره يې د کلمبيا په پوهنتون کې تېره کړه. ورپسې يې په همدې پوهنتون کې د انسان پېژندنې دوکتورا وکړه. بايد يادونه وکړو، چې له خپلې دويمې ماسټرۍ او دوکتورا وړاندې (په "۱۳۵۳ل") کال کې د کابل پوهنتون اجتماعي علومو پوهنځي د انسان پېژندنې په څانگه کې د استادۍ مقدسه دنده ترسره کوله.

د "۲۰۰۷ او ۲۰۰۸م" کلونو ترمنځ يې د کاناډا له گولف او د امريکا له اسکرانتن پوهنتونونو څخه يې افتخاري دوکتوراوې ترلاسه کړي دي. همدارنگه د پاکستان په کراچۍ ښار کې يې د سيرة النبي يو کلنه دروه هم کړې ده.

نور مهم معلومات

- د ډنمارک په اورهوس، د امريکا په بريکلي او جانرهایکنز پوهنتونونو کې يې د استادۍ سپېڅلې دندې ترسره کړي دي.
- د شوروي اتحاد د يرغل په وخت کې يې د کورنۍ اکثره غړي بنديان شول، نو ولسمشر په امريکا کې ژوند غوره کړ.
- په نړېوال بانک کې يې يوولس کاله د ارشد مشاور په توگه دنده ترسره کړې ده.
- شاوخوا پنځه کاله يې په چين، هند او روسيه کې د لويو اقتصادي پروژو د تطبيق په برخه کې اغېزناک کار وکړ.
- په نړېوال بانک کې د خپلې دندې پرمهال د رهبرۍ مختلفې زده کړيزې دورې هم بشپړې کړي دي.
- کله چې د تالبانو نظام ړنگ شو، ولسمشر د افغانستان لپاره د نړېوالې ټولنې د استازي ارشد مشاور وټاکل شو.
- په "۲۰۰۲م" کال کې يې د ماليې وزارت مسوليت په غاړه واخيست. په دې دنده کې ډېر بريالی و او د آسيایي هېوادونو د ماليې وزيرانو په نوملړ کې غوره مقام ترلاسه کړ.
- محمد اشرف غني د اسلام، د ښځو حقوق او اجتماعي عدالت، حکومتولۍ او گڼو نورو برخو کې سلگونه مقالې او علمي آثار ليکلي دي.

- مخکيني ولسمشر حامد کرزي به په لويو نړېوالو او ملي مسئلو کې له نوموړي سره هم مشورې کولې او نظرونه به يې اخيستل.
- له خارجي ځواکونو څخه افغان امنيتي ځواکونو ته د مسوليت د انتقال پروسه يې په بريالۍ توگه بشپړه کړه.
- په "۲۰۰۶م" کال کې د نړېوالې ټولنې مشرۍ ته کانديد شو. د نوموړي په اړه کارلوس پسکوال داسې نظر ورکړی و: "د غني وړتيا، عقل او ځانگړی ظرفيت ددې سبب کېږي، چې له کوفي عنان وروسته دې د نړېوالې ټولنې مشر شي."

د تولستوی لنډ ژوندلیک

د ادبیاتو په نړۍ کې ډېر کم خلک پر دې توانېږي، چې په نړېواله کچه وپېژندل شي. دا ځکه چې د ادب لمن خورا پراخه ده او ګڼ شمېر خلک پکې د خپل قلم زور ازمایي. مګر نړۍ یوازې هغه کسان پېژني چې فکر یې پر یو قوم او محدودې جغرافیه پورې نه وي تړل شوی.

کله چې د یو لیکوال فکر د ټولې نړۍ د خیر ښیګڼې او پرمختګ لپاره نظریې ورکوي، په نړېواله سطحه مطرح کېږي. له دې ډلې یو هم تولستوی دی. تاسو به په دې لیکنه کې د نوموړي په اړه هر اړخیز معلومات ترلاسه کړئ.

پېژندنه

د روسیې ددې ستر مفکر او رومان لیکونکي بشپړ نوم لیف نیکولایویچ تولستوی "Lev Nikolaevich Tolstoy" دی. هغه د "۱۸۲۸" زیږدیز کال د سېپتمبر په نهمه د مسکو په "تولا" ښارگوټي کې وزېږېد. دی د خپلې کورنۍ څلورم اولاد و. د کورنۍ په اړه یې د یادونې وړ ده، چې د روسیې له نوموتو او بډایو کورنیو څخه وه. خو د تولستوی تقدیر له هغه څخه والدين ډېر ژر واخیستل. دی لا دوه کلن و، چې مور یې مړه شوه. همدارنګه په نهه کلنۍ کې د خپل پلار له سیوري محروم شو. د کورنۍ له شرایطو سره سم یې له بهرنیو ښوونکو ته زده کړې وکړې. د هغه وخت بډایه کورنیو خپل ماشومان پر بهرنیو روزل. دا ښوونکي به اکثراً فرانسویان وو.

تولستوی لوړې زده کړې د کازان پوهنتون د ختیځو ادبیاتو په څانګه کې شروع کړې وې. خو و نه توانېد د تاریخ په مضمون کې د کامیابۍ نمرې ترلاسه کړي. هغه ته د مضمون بیا لوستلو سپارښتنه وشوه؛ مګر تولستوی بېخي خپل مسلک بدل کړ او حقوق یې پیل کړ. خو هلته هم په "تاریخ" کې کامیاب نه شو. هماغه و، چې پوهنتون یې پرېښود.

له دې پېښې وروسته تولستوی خپلې پلارنۍ ټاټوبي ته مخه کړه او هملته دېره شو. هلته د "ژان ژاک روسو" ګڼ آثار په پوره دقت ولوستل. هماغه و، چې د یو قوي لیکوال په توګه څرګند شو. تر ټولو مشهور آثار یې "سوله او جګړه" او "اناکارینا" نومېږي. د خوښې ځای دی، چې دا دواړه آثار یې پښتو ژبې ته هم ژباړل شوي دي. تولستوی د ژوند په وروستیو کې له شتمنۍ، کور او کلي سره اړیکې پرې کړې. په همدې توګه یوه ورځ بالکل ورک شو. له څه مودې ترې تم کېدو وروسته د "۱۹۱۰ز" کال د نومبر میاشتې پر نهمه نېټه جسد وموندل شو. په دې توګه د یو ستر لیکوال د قلم توري د تل لپاره خاموش شول.

د تولستوی ویناوې

- تر ټولو بد او خطرناک الفاظ دا دي، چې وایو/فکر کوو "ټول همداسې دي..."
- که ټولې جګړې د عقیدې لپاره وای، اصلاً به جنګ نه کېدای.
- وختونه تېرېږي؛ خو ویل شوې خبرې پاتې کېږي.
- دا ادعا پوچ او ناسم خیال دی، چې حکومت د خلکو استازیتوب کوي.
- د هېچا زړه مه خفه کوه، ځکه ته هم زړه لرې.
- خدایه! ما د ډېرې په څېره وپړه کړه او د غنم په څېر مې پاڅوه.
- که غواړې پر نړۍ حاکم شې، نو عقل دې پر ځان حاکم کړه.
- ښایست مینه نه زېږوي بلکې مینه ښایست زېږوي.
- نېکي ټول شيان په ګوندو کوي، خو پخپله ماته نه خوري.

د منتو لنډ ژوندلیک

ځینې لیکوال د یو ځانگړي سبک، خاصیت او تگلارې پر مټ ډېر ستر نوم او شهرت پیدا کوي. د منتو د قلم تېره او بېباکه څوکه ددې سبب شوه، چې نوموړی ډېر خلک وپېژني. هغه تل حقایق ویل. که څه هم ځینې وخت دا مسئله ورته جنجالي کېده؛ خو د هغه همدا تگلاره وه، چې حقیقت ووايي، که هرڅومره تریخ هم وي. تاسو به ددې لیکنې تر پایه د "منتو" د ژوند او هنر په اړه لا ډېر پوه شئ.

پېژندنه

ددې ستر لیکوال بشپړ نوم "سعادت حسن منتو" دی؛ خو ډېر خلک یې د "منتو" په نوم پېژني. نوموړی یوازې یو لیکوال نه و، بلکې د اردو ژبې یو ښه سناریو لیکونکی، ژباړن او ژورنالیست هم و. منتو د "۱۹۱۲ز" کال د می پر یوولسمه نېټه د هندوستان په پنجاب کې وزېږېد. البته دا هغه وخت و، چې هند لا نه و وېشل شوی. همدارنگه دا هم باید هېره نه کړو، چې نوموړی اصلاً د کشمیر و.

د زده کړو او ماشومتوب په اړه یې استاد حقیرست لیکي: "منتو له وړوکوالي په کور کې یو ترهېدلی ماشوم و، چې د مېړنیو وروڼو، خوښو او پلار د ستغ چلن له امله یې ځای نه شوای ښکاره کولی. له ماشومتوبه یې لا په زدکړو کې زړه نه لگېده. د لسم ټولگي په ازموینه کې له درې ځله ناکامېدو وروسته په ۱۹۳۱ م کال کې په دې ازموینه کې بریالی شو. په لوړو زده کړو کې یې هم دوه کالونه بدل، رابدل کړل او وروسته یې انساني ارواپوهنه خپله موضوع وټاکله."

کله چې هند ووېشل شو او د انگرېزانو لخوا پاکستان رامنځته شو، نو منتو هم پاکستان ته راغی. هغه په هند کې هم لیکوالي کوله او پاکستان کې یې هم خپل قلم روان وساته. د نه هېرېدونکو ادبي آثارو له پنځولو وروسته دې ستر لیکوال د "۱۹۵۵ز" کال د جنورۍ په اتلسمه نېټه له دې نړۍ سترگې پټې کړې.

د لیکوالۍ طرز

لکه څنګه چې مو وړاندې یادونه وکړه "منتو" یو بېباکه لیکوال و. له دې کبله چې نوموړي پخپلو لیکنو کې د ښځینه او نارینه "اندام مخصوصه" نومونه په ډېر عادي شکل بیانول نو د رواني ناروغ، فحش لیکوال او ... نورو نومونو ونومول شو. د فحش لیکنې په تور خو آن تر محکمې هم ورسېد.

خو اصلي خبره دا وه، چې منتو په داسې یوه ټولنه کې اوسېدلی و، چې شخړې، اخلاقي کمزوری، جنسي کاروبارونه او نورې ناخوالې پکې په اوج کې وې. دې ټولو چارو د "منتو" په فکر او قلم ژور اغېز کړی و.

یوه خبره بله چې منتو له نورو جلا کوي هغه د نوموړي د سوږو ټاکنه او د ټیټې طبقې د خلکو نمایندګي وه. هغه پخپلو لیکنو کې آن د "ځان پلورونکو" مېرمنو حال هم بیان کړی. دا چاره د هر انسان او لیکوال د وسې خبره نه ده. منتو ددې بدلونو مېرمنو مجبورۍ، د ژوند ناخوالې، ستونزې او کړاونه ټول یو په یو بیان کړي دي. همدارنگه یې د محکومې او بېوزله طبقې مړې هیلې، بې وسې او خوارۍ ټولې انځور کړي دي.

په دې اړه منتشر شاهي وايي: "منتو په خپل ټول ژوند کې یې بې له کومې تمې ددوی غږ پورته کړی دی او ددوی په سر یې د حاکمې طبقې له لوري محکمې، جرمانې او زندانونه ګاللي دي."

په هر حال د منتو پر ژوند او فن خبرې په یوه لیکنه کې نه شي ځایېدای. ځایېدل څه چې ۱۰ سلنه خبرې یې هم نه شو بللای. که منتو ډېر پېژندل غواړئ نو آثار یې ولولئ. له نېکه مرغه ځینې پنځونې یې له اردو ژبې پښتو ته هم ژباړل شوي دي.

د منټو ځينې خبرې

له منټو څخه پوښتنه وشوه، چې په هېواد کې مو څه حال دی؟

منټو ځواب ورکړ: "داسې حال دی، لکه په زندان کې چې د جمعي لمونځ کېږي اذان دوکه باز کوي، امام يې قاتل وي او مقتديان يې ټول غله وي."

"خلک وايي چې ښځې راز نه شي ساتلای. خو زه وایم که ښځې راز ووايي د نړۍ هېڅ نارینه به د مخ ښکاره کولو وړ نه وي."

"که تاسو دغه افسانې نه شئ زغملای، نو ددې معنا دا ده، چې تاسې زمانه نه شئ زغملای. زه به د هغه تهذيب، تمدن او ټولنې څه لمن پر سر واړوم، چې هغه لا له وړاندې بربنډه ده."

"دا مه وایه چې یو لک هندوان او یو لک مسلمانان وژل شوي دي. داسې ووايه چې دوه لکه انسانان وژل شوي دي."

"که تاسو زما لیکنو له شهباني اړخه گورئ، ذهني معذوره یی."

"که د بې حیايۍ په اورېدو مو ښځه ذهن ته راشي نو پخپل گروېان کې سر ښکته کړئ."

د چاپلین لنډ ژوندلیک

په سینمائي نړۍ کې چې کله هم د کومیدیکو (خندوونکو) فلمونو او ویډیوگانو خبره کېږي؛ نو ورسره سم د "چاپلین" نوم هم اخیستل کېږي. نوموړی د نړۍ نامتو کومیدین (ټوکمار) و. که څه هم چاپلین په یوې بېوزلې کورنۍ کې پیدا شوی و؛ خو د خپل پیاوړي استعداد او زحمت پر مټ یې وکولای شول چې ټوله نړۍ یې وپېژني او ځان ته یو آسوده ژوند برابر کړي. په دې لیکنه کې یې په اړه هر اړخیز معلومات لولستلای شئ.

لنډ ژوندلیک

په سینمائي نړۍ کې د کومیدۍ د برخې ددې نوموتي شخصیت بشپړ نوم چارلي چاپلین "Charles Chaplin" دی. هغه د "۱۸۸۹ز" کال د اپرېل په شپاړلسمه نېټه د انگلستان په "والورس" کې وزېږېد.

مور به یې په قهوه خانو کې سندرې ویلې او په دې توګه به یې د خپل ژوند مصارف پوره کول. پلار یې هم هنرمند و او په تمثیلي پارچو کې به یې رول لوباوه؛ خو د والدينو ژوند یې خور نه و. ځکه چې د چاپلین پلار به ډېر شراب څښل او تل به نشه و. له همدې امله، کله چې چاپلین یو کلن و، مور او پلار یې سره جلا شول.

چاپلین یو مشر ورور هم درلود، چې "سیدني" نومېده؛ خو دا یې ناسکه ورور و. په دې معنا چې د چاپلین مور وړاندې له یو بل کس سره واده کړی و، سیدني د هماغه اولاد و. په هر حال کله چې سیدني یو کلن و مور و پلار یې سره بېل شول. په دې توګه د چاپلین مور ته د دوو اولادونو روزنه او پالنه ور تر غاړې شوه.

په لومړیو کې د چاپلین مور کولای شول د ژوند مصارف پوره کړي؛ خو د وخت په تېرېدو یې اواز خرابېده او ورو - ورو له سختو اقتصادي ستونزو سره مخ شوه. په داسې حال کې چې د چاپلین پلار د خپل اولاد د نفقې لپاره مرسته هم نه کوله. د چاپلین مور اړه شوه، چې پر خپل طلاق شوي خاوند عریضه وکړي؛ مګر دا دعوه یې هم وبايلله.

پر له پسې سختو بېوزلیو ددوی ژوند ډېر تریخ کړ. له همدې امله چاپلین اړ شو، چې په پنځه کلنۍ کې کار پیل کړي. هغه په هنري ډګر کې د خپل کار د پیل په اړه وايي: "یوه ورځ چې زه به پنځه کلن وم، مور مې په صحنه کې سندرې ویلې، دا چې غږ یې خراب شوی و؛ ټولو پرې وخنډل. خو مدیر چې مخکې یې زه په ترنم لیدلی وم، دریځ ته ولېږلم. ما چې سندره وویلله ټولو خلکو خوبښه کړه او ډېرې پیسې یې راباندې وشیندلې. همدا شپه زما د مور د هنر د پای او زما د پیل شپه شوه."

د ژوند ناخوالې

- کله چې د چاپلین پر کورنۍ سخته غریبي راغله، مور یې له خپلو جامو چاپلین او سیدني ته کالي جوړ کړل. دا چې کالي یې د ښځینه وو و، نو ټولو ګاونډیانو به پرې خنډل.
- د ډېر غربت له وجې د غریبو خلکو روزنتون ته واستول شول، تر څو هلته یې پالنه وشي. خو دلته هم ډېره موده نه وو؛ بیا یتیم خانې ته ولېږل شول.
- څه موده وروسته یې پر مور عصبي چېې راغلې او لېونۍ شوه. له همدې امله چاپلین پلار ته وسپارل شو؛ پلار یې له بلې مېرمنې سره واده کړی و. هغې به له چاپلین سره هېڅ ښه سلوک نه کاوه.
- له څه وخت وروسته مور یې له درملنې وروسته ښه شوې وه. خیاطي یې کوله. چاپلین اضافه ټوټې پلورلې، چې خلکو به پرې رشخند کاوه.

- د ډېرې بې وزلې له امله چاپلین ښوونځي پرېښود او په بېلابېلو ځایونو کې به یې مزدوري کوله. صفاکاري، ورځپانې پلورل او ... نورو ډېرو ځایونو کې یې کار وکړ.

خو له دې ټولو ناخوالو سره - سره هغه د ژوند ستونزو ته تسلیم نه شو. پر له پسې هڅه یې کوله او د تیاتر نړۍ ته یې مخه کړه. ډېر ژر د خلکو پام ور واوښت او ټولې نړۍ وپېژنده. په دې توګه یې ډېرې کارنامې پخپل نوم ثبت کړې.

- په "۱۹۲۹"، "۱۹۴۱"، "۱۹۴۸" او "۱۹۷۳ز" کلونو کې په بېلابېلو برخو کې د "اسکار" جایزې وګټلې.
- په "۱۹۵۳ز" کال کې یې د فرانسې د سندرو جوړوونکو او لیکوالو ټولنې افتخاري غړیتوب ورکړ. په همدې کال د فرانسې دولت لخوا یې د "لژیون دونورو" لقب هم ترلاسه کړ.
- په "۱۹۷۲ز" کې یې د طلايي زمري افتخاري مډال ترلاسه کړ.
- په "۱۹۷۵ز" کال کې د انګلستان د ملکې لخوا "سر" لقب ورکړل شو.
- دی چې بېوزلی او د ژوند سختیو ته تسلیم نه شو؛ نو تر "۱۹۷۷ز" کال پورې یې نږدې "۵۰۰" میلیونه ډالره سرمایه پیدا کړې وه.

د چاپلین خپله کورنۍ

چاپلین د خپل ژوند په اوږدو کې څلور ځله ودونه وکړل. له دې ټولو ودونو څخه یې نهه اولادونه لرل. په دوی کې پنځه نارینه او څلور نجونې دي. هغه د خپلو اولادونو ډېره ښه روزنه کوله او ټولو ته به یې د ژوند مناسب، مساوي او کافي امکانات برابرول.

آثار

چاپلین یوازې یو تمثیل کوونکی نه و؛ بلکې پخپله یې تمثیلونه، نمایشنامې او ... لیکلې. نوموړی د یو ښه سینیمایي لوبغاړي ترڅنګ یو ښه لیکوال هم و. ځینې لیکنې او فلمي آثار یې عبارت دي له:

- څلرویشته ساعته شاګرد
- زما د ژوند داستان
- د تنخوا په لټه
- د ښار رڼاوې
- فلمي ناروغی
- تر باران لاندې
- د هغه غل ملګری
- د دوو مورچلونو په منځ کې او ...

د تمثیل د نړۍ دا نه تکرارېدونکې شخصیت، له ګڼو لاسته راوړنو وروسته د "۱۹۷۷ز" کال د ډېسمبر په پنځه ویشتمه نېټه ومړ. جسد یې په سویزرلینډ کې خاورو ته وسپارل شو. دا ځکه چې چاپلین د ژوند وروستي کلونه هملته تېر کړي دي. په سویزرلینډ کې یې ښکلی او لوی کور پېرلی و.

د چاپلین ویناوې

- ګرانې لورې! هېڅکله هوس مینه مه ګټه. د خوب په بستره کې یو نارینه هم بد نه وي.
- په یو بل پسې مه خاندئ، له یو بل سره وخاندئ.

- زما تر ټولو ښه ملگرې هنداره ده. ځکه کله چې زه ژاړم هغه نه خاندې.
- واده کول او د ژوند جوړول د بازار په څېر دی. چې پیسې، اړتیا او هوډ نه لرئ مه ورځئ.
- نړۍ له ښو انسانانو ډکه ده. که تا یو هم پیدا نه کړ؛ نو لږ تر لږه پخپله ښه انسان اوسه.
- که زه پیغمبر وای، د خلکو خوښي به مې رسالت او دنده وه. خپلواکي به مې زېږی و او د ماشومانو خندول به مې معجزه وه.
- یوه مڼه راولوېده او د جاذبې پر قانونو پوه شو. په میلیونونه جسدونه راولوېدل؛ مگر بشریت د انسانیت په معنا پوه نه شو.
- له دښمنانو مو یو ځل وډار شئ او له دوستانو مو زر ځله.
- پیسې او شتمنۍ شخصیت نه جوړوي.

د بالزاک لنډ ژوند لیک

د نړېوالو ادبي خبرو په نوملړ کې "بالزاک" د ځانگړي مقام خاوند. نوموړی په اروپایي ادب کې د ریالېزم ادبي مکتب له مخکښانو څخه شمېرل کېږي. تاسو به په دې لیکنه کې یې پر ژوند او فن پوه شئ.

بالزاک

په اروپایي ادبیاتو کې د ریالېزم د بنسټ اېښودونکو له ډلې یو هم بالزاک دی. د نوموړي بشپړ نوم (اونوره دو بالزاک) دی. دی په نړېواله کچه یو پېژندل شوی شخصیت دی. د خپل قلمي قوت اظهار داسې کوي: ((هغه څه چې ناپیلیون د تورې پرمټ لاسته راوړل زه یې د قلم پر مټ ترلاسه کوم.))

بالزاک په (۱۷۹۹ز) کال کې د فرانسې په ((تور)) ښارگوټي کې دې نړۍ ته سترگې پرانیستلې. پلار یې د ښار مرستیال ښاروال و. بالزاک له څلور کلنۍ څخه په روزتونونو کې روزل کېده. ځکه چې د والدینو اړیکې یې پخپلو کې ښې نه وې. د نوموړي مور له پلار څخه یې ۳۲ کاله کشره وه. بالزاک یو څه زده کړې په ښوونځیو کې وکړې، بیا یې په یوه کالج کې دینې زده کړې هم پای ته ورسولې. وروسته یې په فرانسه کې د حقوقو پوهنځی ولوست او نږدې درې کاله یې د وکالت دنده هم پرمخ یوړه. وروسته یې د خپلو والدینو د خوښې خلاف ادبیاتو ته مخه کړه. له ورځپاڼو سره یې دنده واخیسته. په دې توگه دا ستر لیکوال خپل اصلي مسیر ته برابر شو او په نړېواله کچه وپېژندل شو. دده په اړه جالبه دا ده، چې د شپې په یوه بجه به پاڅېده او سپینې جامې به یې پر تن کولې. هغه پر دې باور و، چې د لیکلو پر مهال باید داسې کالي واغوندو چې هېڅ داغ و نه لري. شاوخوا نوي آثار یې لیکلي. ورکې هیلې، ستا د تره لور، باباگوریو، نوم ورکې شهکار او ځینې نور یې مهم آثار دي. له گڼو ادبي لاسته راوړنو وروسته بالزاک په ((۱۸۵۰ز)) کال کې ومړ. په دې وخت کې یې عمر یوینځوس کاله و.

د بالزاک "Balzac" مهمې ویناوې

- له ښځې پرته کور د هدیرې په څېر دی.
- دا لوړه ده، چې لېوان له ځنگله راوباسي.
- مینه د احساساتو شاعري ده.
- د هرې سترې شتمنۍ تر شا یو پټ جرم وي.
- نابغه هغه څوک دی، چې خپل فکرونه په عمل کې وکاروي.
- انسان له ناهیلۍ مري.
- لوی استعداد له لویې ارادې پرته ناشونی دی.
- هېڅ وخت نه شئ کولای چې د مور تر مینې رښتینې مینه پیدا کړئ.

گابریل گارسیا خوک دی؟!

کله چې د نړېوالو ادبیاتو مطالعه پیل کړو، نو حتما د گابریل له نوم سره مخ کېږو. نوموړی په لاتینه امریکا کې زیږدلی او آثار یې نړېوال محبوبیت لري. موږ به دې لیکنه کې هڅه کړې چې نوموړی تر یوه بریده در وپېژنو.

د مارکېز لنډ ژوندلیک

ددې ستر لیکوال بشپړ نوم گابریل گارسیا مارکېز "Gabriel Garcia Marquez" دی. نوموړی د "۱۹۲۷ز" کال د مارچ په شپږمه نېټه د کولمبیا په "اراکاتا" ښار کې زیږېدلی.

ښاغلی مصطفی صفا یې په اړه لیکي: "نړېوال لیکوالان او کره کتونکي د گابریل لیکنو او آثارو ته د کوډگر یا جادويي ریا لېزم اصطلاح کاروي. دغه اصطلاح هغو آثارو ته کارول کېږي، چې ریالیستیک تمایلات، خیال، وهم او جادويي عناصر یو بل ته ځای پرېږدي او پخپلو کې سره داسې اوبدل کېږي، چې خورا خیالي پېښې هم پکې طبیعي بڼه پیدا کوي."

ددې چارې ګڼ عوامل کېدای شي. مګر د مارکېز په آثارو کې یې یو عامل د دېوانو، پیرانو او ارواګانو هغه کیسې هم دی، چې نوموړي له خپلې انا او ابا څخه په ماشومتوب کې اوږدولې وې. دا چې لیکوال خورا تېز ذهن لري، نو مارکېز هم د خپلې ټولنې ناخوالې تجربه کړې او یا یې ولیدلې، بیا یې پخپلو آثارو کې انعکاس ورکړ.

که څه هم مارکېز په بوګاتا پوهنتون کې حقوق لوستي و؛ خو نوموړي له ورځپاڼو سره د ژورنالیست په توګه دنده ترسره کوله، چې له برکته یې ګڼ شمېر هېوادونه ولیدل. مګر دا باید هېره نه کړو، چې هغه ته خدای د لیکوالۍ بې ساری استعداد ورکړی و. نوموړي په لومړیو کې لنډې کیسې لیکلې خو وروسته یې بیا ځانګړي آثار هم خپاره کړل. ځینې مهم آثار یې عبارت دي له: بدمرغه ساعت، د پانې توپان، ډګروال ته لیک نه راځي، د ماشومانو وطن، جنرال په زرو خوشحالیو کې، کله چې زه خوښ وم او ... مګر تر ټول مهم اثر چې دی یې نړۍ ته وروپېژنده "سل کاله یوازېتوب" نومېږي. هېره دې نه وي، چې پر همدې اثر یې د نوبل جایزه هم ګټلې ده.

گابریل له ګڼو ګټورو ادبي او ژورنالیستیکو فعالیتونو وروسته د "۲۰۱۴ز" کال اپریل پر اولسمه نېټه ومړ.

د مارکېز ځینې غوره جملې

- پر حقیقت سترګې پټول، حقیقت نه شي بدلولای.
- ژوند هغه نه دی، چې تېر شوی دی. ژوند هغه دی چې زموږ په یاد پاتې دی.
- رښتینی افسوس او ارمان هغه وخت کوي، چې پوه شئ د خپل عمر په اندازه مو ژوند نه دی کړی.
- یو شمېر نورو ته دومره وفادار وي، چې له ځان سره خیانت کوي.
- باید وږې پرېکړې په مغزو او لویې په زړه وشي.
- ځینې وخت انسان فکر کوي، چې ماتې یې خوړلې؛ خو اصلا یې ارزښت له بریا ډېر وي.
- هېڅوک هم د اوښکو تویولو ارزښت نه لري او څوک یې چې لري هغه مو د اوښکو تویېدو لامل نه ګرځي.

د کافکا لنډ ژوندلیک!

کله چې د نړۍ د مشهور لیکوالو نومونه اخلو؛ نو پرته له شکه د "کافکا" نوم مو په لومړیو کې ذهن ته راځي. د نړۍ او په ځانګړې توګه د المان دا نامتو لیکوال په پراګ - چې په هغه وخت کې د اتریش یو ایالت و - وزېږېد. د خپل پلار توند خوی او ورسره ترینګلي اړیکې ددې سبب شوې، چې نوموړی ذهنا لویه شکنجه وويني او د عمر تر پایه ترې وځورېږي. نوموړي پخپل اثر "پلار ته لیک" کې د ژوند پر دې برخې مفصلې خبرې کړي دي او دا یې په ډېر ښه شکل واضح کړې، چې پلار یې د نوموړي خوښۍ څنګه له منځه وړي دي. په هر حال؛ تاسو به په دې لیکنه کې نوموړی لا ښه وپوهېږئ.

لنډ ژوند لیک

د الماني لیکوالو ددې سرلاري بشپړ نوم فرانز کافکا (Franz Kafka) دی. نوموړی په "۱۸۸۳ز" کال کې زېږېدلی. پلار یې یو سخت دریځی سوداګر و او له همدې کبله کافکا یو وېرندوکی او ډارن ماشوم و. دی به له خپل پلار څخه ډېر وېرېده. همدارنګه خپلې کورنۍ اشیزې هم خورا وېرولې و. کافکا به ددوی اشیزې تر ښوونځي رساوه او له نوموړي سره یې ډېر بد چلند کاوه. دا ټول هغه علتونه وو، چې کافکا یې ګوښه گیر کړی و او تل به په وېره کې و. په لنډ ډول ویلای شو، چې خفګان، وېرې او تاوتریخوالي د کافکا د ماشومتوب دوران سخت ځپلی دی. هغه پخپله لیکلي: "اوس هم چې کله د ماشومتوب عکسونه ګورم، د خپل هر انځور په مخ کې هغه وېره او سختي وینم..."

د یادونې وړ ده، چې کافکا د خپلې کورنۍ لومړنی ماشوم و. درې خويندې یې په جګړو کې د کډوالو په کمپونو کې وژل شوې وې او دوه وروڼه یې په ماشومتوب کې مړه شوي وو.

د لوړو زده کړو په برخه کې یې باید ووايو، چې نوموړي د حقوقو په مسلک کې تر دوکتورا زدکړې کړې وې؛ خو د ادبیاتو پراخه مطالعه یې هم درلوده، چې همدې چارې د نوموړي قلمي قوت څو چنده ډېر کړی و.

د لیکوالۍ د سبک په اړه یې استاد مصطفی صفا لیکي: "کافکا د لیکوالۍ یو ځانګړی سبک لري. نوموړی په لیکنه کې خپل کلمات او عبارات د حقوقو او علم له ژبې څخه غوره کوي او پرته له دې چې شخصي احساسات پکې دخالت ولري، یو ډول کنایوي دقت ورکوي."

د کافکا مشهور آثار عبارت دي له: امریکا، مسخه، پلار ته لیک، فتوا، د کلي ډاکټر، د چین دېوال، مانۍ او ... دا چې نوموړي له ځوانۍ څخه د نري رنځ ناروغي درلوده؛ نو ډېر ژوند یې و نه شو کړای او په "۱۹۲۴ز" کال کې د "۴۱" کالو په عمر ومړ.

ویناوې

- یو احمق، یو احمق وي. دوه هم دوه؛ خو له لس زره احمقانو څخه یوه سیاسي ډله جوړېږي.
- څوک څه پوهېږي، کېدای شي دا نړۍ د کومې بلې نړۍ جهنم وي.
- خلک تل تیار دي، چې دویم ځلي وغولېږي.
- د ځان او نړۍ په جګړه کې د نړۍ پلوي وکړه.
- ذهن د پراشوټ غوندې دی. ترڅو چې پرائیستل نه شي، کار نه کوي.
- هغه څه چې خلکو ته د منلو وړ دي، مه ترسره کوه! هغه څه ترسره کړه چې سم دي.

قمارباز لیکوال؛ داستایوفسکي

د نړېوالو ادبي څېرو په نوملړ کې "داستایوفسکي" د لوړ مقام خاوند دی. دی لومړنی لیکوال دی، چې په لنډو کیسو کې یې اروپوهنې ته ځای ورکړ. هغه پر دې باور و، چې د انسان په وجود کې دننه د ښو او بدو انگېزو او محرکونکو عواملو ترمنځ همېشه یو جنجال موجود وي. نوموړی د ژوند ډېرې نورې عجیبې کیسې هم لري، چې د لیکنې تر پایه به یې په اړه پوه شئ.

لنډ ژوند لیک

د روسي ژبې ددې ستر لیکوال بشپړ نوم فیودور میخایلوویچ داستایوفسکي دی، چې په انګلیسي کې یې په دې بڼه "Fyodor Mikhailovich Dostoevsky" لیکلای شو. نوموړی په "۱۸۲۱" زېږدیز کال کې زېږېدلی دی. پلار یې روغتیال (ډاکټر) و. کله چې داستایوفسکي د ښوونځي دورې زدکړې بشپړې کړې، د "سن پترزبورګ" انجینرۍ پوهنتون کې یې زدکړې وکړې او وروسته یې د روسيې په پوځ کې د انجینرۍ دنده پر مخ وړله. په لومړیو کې د پوهنتون سخت قواعد ددې سبب شوی و، چې نوموړی د خپلې خوښې کتابونه مطالعه نه شي کړای؛ خو وروسته یې دا چاره هم ترسره کړه او د خپلې خوښې آثار یې مطالعه کول. د لیکوالۍ پیل یې هم راسا له لیکلو څخه نه و؛ بلکې لومړی یې د ځینو نامتو لیکوالو آثار روسي ژبې ته وژباړل او په همدې توګه یې وروسته لیکوالي هم پیل کړه.

د ژوند عجیب اړخ یې دا دی، چې نوموړی یو قمارباز و او د میرګي ناروغي یې هم لرله. ښاغلی مصطفی صفا یې په اړه وایي، چې له ماشومتوبه یې د میرګانو ناروغي لرله. همدارنګه په قمار وهلو سخت روږدی و. "تر دې چې د قمارباز په نوم یو عالي رومان یې هم پنځولی. له نېکه مرغه دا کتاب له روسي ژبې څخه پښتو ته راژباړل شوی دی."

د میرګي ناروغۍ په اړه یې هم ځانګړی تصور درلود. ده به د میرګانو ناروغي هېڅ شرم نه ګڼله او پرې ویاړ یې کاوه. هغه په دې آند و، چې د میرګانو ناروغي یو خدایي امتیاز او سپېڅلی حالت دی. که څه هم نوموړي د لیکوالۍ له برکته خورا ډېرې پیسې ګټلې؛ خو تل به یې قمار واهه او جیب به یې خالي و.

د ژوند یو بل عجیب داستان یې داسې دی، چې یو ځل پولیسو د نظام ضد فعالیتونو په تور ونیوه او د مرګ سزا واورول شوه. داستایوفسکي په دویم قطار کې د خپل مرګ په انتظار و. کله چې د لومړي قطار ټول محکومین په مرمیو وویشل شول او ددوی د قطار نوبت راوړسېد، خبر راوړونکي سپین بیرغ وڅوڅاوه او د اعدام (وژل کېدلو) د سزا پلي کېدل یې منع اعلان کړ. په دې توګه له مرګ څخه وژغورل شو.

د لیکوالۍ په برخه کې یې لومړنۍ لنډه کیسه خورا وستایل شوه؛ خو وروسته یې خاص استقبال و نه شو. له همدې امله یې د سیاسي ګوند غړیتوب واخیست او سیاسي فعالیتونه به یې کول. مګر کله چې له مرګ څخه وژغورل شو او سزا یې په څلور کاله بند بدله شوه نوموړي د بند په جریان کې سخته فزیکي او ذهني شکنجه ولیدله. کله چې له بنده خلاص شو او محکمې څلور کاله عسکرۍ ته مجبور کړ؛ نو بیا ځلې یې قلم را واخیست او خپل شهکار آثار یې ولیکل.

داستایوفسکي له پام وړ ادبي لاسته راوړنو وروسته په "۱۸۸۱ز" کال کې د شپېتو کالو په عمر ومړ.

آثار

داستایوفسکي پخپل ادبي ژوند کې خورا عالي پنځونې وکړې، چې تر ټولو مشهور یې عبارت دي له: بېوزله خلک، قمارباز، رنې شپې، د کارامازوف وروڼه، پیریان وهلي، احمق او ځینې نور.

ویناوې

- انسان هغه موجود دی، چې له هر څه سره روږدی کېږي او زه فکر کوم دا یې تر ټولو غوره ځانگړنه ده.
- موږ ته باید د ژوند له مفهوم څخه ژوند ډېر گران وي.
- خواشینی یم، چې د خوښۍ هېڅ درته ویلی نه شم، ځکه چې عملي مینه له خیالي مینې سره د پرتلې په صورت کې خورا عذابونکې او وحشتناکه ده.
- چا چې د ژوند لاره پیدا نه کړه، هېڅ یې نه دي موندلي.
- جهنم څه شی دی؟ زما په آند له انسانانو، نړۍ او ژوند سره د مینې او لېوالتیا د نه شتون له ناروغۍ څخه جوړېږي.

د لورکا لنډ ژوندلیک

که د هسپانوي ادبیاتو په اړه غږېږو؛ نو پرته له شکه به تر سروانتس وروسته دویم کس حتماً "لورکا" زموږ ذهن ته راځي. نوموړی په یوه شتمنه کورنۍ کې لوی شوی او ښې زدکړې یې کړي دي. د نورو زده کړو ترڅنګ یې له شاعرۍ سره هم علاقه لرله او لوستله به یې، چې وروسته خپله هم د یو ښه شاعر په توګه څرګند شو. موږ په دې لیکنه کې د همدې په اړه غږېږو، چې د لیکنې تر پایه به یې په اړه ډېر پوه شئ.

ژوندلیک

د هسپانیې ددې ښه شاعر او ګرافیک انځورګر بشپړ نوم فدریکو ګارسیا لورکا (Federico Garcia Lorca) دی. نوموړی د هسپانیا په "ګرانادا" ولایت کې په "۱۸۹۸ زېږدیز" کال ک وزېږېد. کورنۍ یې شتمنه وه؛ نو ځکه خو د ښوونځي له فراغت څخه وروسته - چې "۱۶" کلن و - د ګرانادا په پوهنتون کې د حقوقو، فلسفې او ادبیاتو په زده کړو بوخت شو. هلته یې د زده کړو تر څنګ د مشهورو شاعرانو شعرونه لوستل او خپله یې هم شاعري پیل کړه.

دی په ځوانۍ کې وژل شوی دی، همدې پېښې دده نوم او شاعرۍ ته محبوبیت ورکړ. لورکا به د رخصتو پر مهال د هسپانیا بېلابېلو سیمو ته سفرونه کول. ددې سفرونو یادښتونه یې د "خاطري او انځورونه" نومې کتاب کې خپاره کړل، چې دده لیکنې او رسمونه په کې راغلي وو.

دی "۲۳" کلن و، چې د شعرونو لومړۍ ټولګه یې چاپ شوه. ده به ویل: "شاعر یوه دنده او یو رسالت لري او هغه اروایي ځواک او زړه ډالۍ کول دي."

په هسپانیه کې د کورنۍ جګړې له هیل وړاندې له مادرید څخه ګرانادا ته ځي. هلته دده لپاره ګواښ و، دا چې د هسپانیه په جنوب کې ښي لاسي ځواکونه پیاوړي وو. د جنرال فرانکو د فکر پلویانو دی په "۱۹۳۶م" کال د آګسټ پر "۱۸" نېټه ونیوه، او پر بله ورځ یې د جمهوریتپال په تور، په غرونو کې وواژه او جسد یې هېچا ته په لاس ور نه کړ.

داسې ویل کېږي، چې نوموړي پخپل کتاب "شاعر په نیویارک کې" نومېږي، تر دې پېښې "۶" کاله مخکې د دا ډول مرګ وړاندوینه کړې وه. د یادونې وړ ده، چې تر ټولو مشهور اثر یې "د جټانو رومانسېرو" نومېږي. دې کتاب لورکا ته ښه نوم او شهرت ورکړ.

شعرونه

د ونو سیوري

په باد کې چیغې وهي

پرېږدئ په دغه کرونده کې په ژړا شمه زه

په دې نړۍ کې، هر څه په ملا رامات دي

له خاموشۍ پرته، بل هېڅ شی نه پاتېږي

د اسمان تیارې لمنې

د سپېدو لارې وژني

پرېردئ په دغه کرونده کې

په ژړا شمه زه.

يو بل شعريې داسې دی، چې:

که زه مې شوم

د بالکن دروازه خلاصه پرېردئ

ها کمکی هلته نارنج خوري

د بالکن نه ماته ښکاري

ها کارگر چې فصل رېبي

د بالکن نه ماته ښکاري

نو زما ده وروستی هیله

که زه مې شوم

د بالکن دروازه خلاصه پرېردئ!

د "گورکي" لنډ ژوندليک

د روسي ادبياتو د لومړي قطار په ليکوالو کې د "گورکي" نوم هم ډېر بارز دی. نوموړی په کوچنيوالي کې يتيم شو او پالنه يې سپين سرې نيا ته ور تر غاړې شوه؛ خو ډېر ژر د غم بلې څپې په مخه کړ او روزونکې يې هم د تل لپاره له دې نړۍ سترگې پټې کړې او ... د نوموړي ژوند او فن تل له خنډونو سره مخ پاتې شوی، چې په دې ليکنه کې يې په اړه پوهېدای شئ.

ژوندليک

د روسيې د ريالستيکو ادبياتو ددې نوميالي شخصيت بشپړ نوم "الکسي ماکسيمو ويچ پشکوف" دی؛ خو د ادبياتو په نړۍ کې يې خلک د ماکسيم گورکي "Maxim Gorky" په نوم پېژني. نوموړی په "۱۸۶۸ز" کال کې د روسيې په "نيژني نوگرډ" سيمه کې زېږېدلی. د نوموړي شخصيت ته خلک دومره په درنښت قايل دي، چې اوس يې د زېږېدو ښار د هغه (گورکي) په نوم نومولی دی.

لکه څنگه چې مو په لومړيو کې يادونه وکړه نوموړی يو تر ټولو ژوند درلود. داستان يې داسې دی، چې په ماشومتوب کې يې والدين مړه شول، ورپسې يې پالونکې (نیا) هم سترگې پټې کړې او مړه شوه. تر دې چې د روزنې مسوليت يې نيکه ته تر غاړې ووت؛ مگر غريبی او د ژوند ستونزو يې لمنه نه پرېښوده. آن گورکي د خان وژنې هڅه هم وکړه؛ خو وژغورل شو. ويل کېږي، چې نوموړي په دولس کلنۍ کې په سخت کارونه پيل کړل. بزگري، اسونه څرول، څوکيداري، د خلکو ډوډۍ پخول، جواليتوب او نور ډېر شاقه کارونه يې په کم عمر کې وکړل.

د ژوند له ډېرو خوږو محروميت د نوموړي په آثارو کې په خورا څرگند ډول تر سترگو کېږي؛ خو که ووايو، چې د ژوند ټولو ستونزو د هغه مخه و نشوای نيولای؛ نو مبالغه به مو نه وي کړي. هغه ددې ترڅنگ چې په نانوایۍ کې يې کار کاوه، د خپل مالک کتابتون ته يې هم لاسرسی پيدا کړ او ډېری کتابونه يې ولوستل. ويل کېږي، د نانوایۍ خاوند په گورکي کې ځانگړی استعداد لیده؛ نو ځکه يې ورته اجازه ورکړه چې له کتابونو يې استفاده وکړي او نوموړی يې تعليم ته ډېر وهڅاوه.

وروسته يې پوهنتون ته هم لاره ومونده او د وخت له نامتو ليکوالو سره اشنا شو. د ژوند دې ټولو تجربو له نوموړي يو ښه ليکوال جوړ کړ او د "په ژورو کې، مور، يواځيتوب، توپان د مرغه، زما پوهنځی، د مني يوه شپه، د لمر بچيان، اعتراف، زما خاطري او ..." په څېر مشهور آثار تخليق کړل.

له بې سارو ادبي پنځونو وروسته "گورکي" په "۱۹۳۵م" کال کې د "۶۸" کلونو په عمر ومړ. البته ويل کېږي، چې مخالفينو يې زهر ورکړي وو.

ويناوې

- مور او پلار يواځيني خلک دي، چې د خپلو خدمتونو په مقابل کې د مننې تمه نه لري.
- يو ښه معلم، په ورته وخت کې يو ښه شاگرد هم وي.
- کله چې له خپلې دندې سره مينه ولري، کار ساعت تېري (تفريح) وي.
- د دولت له گټلو څخه يې ساتل گران دي.
- ډېر کله چې انسانان په شخړه کې د حقيقت د کشف پر ځای د هغو پټولو لپاره وي.

د غازي امان الله خان کارنامې

څېړنه - رياض مقامزى

يادونه: دا د يوې څېړنيزې مقالې اساسي برخه ده، چې بشپړه مقاله يې تېر کال (۱۳۹۹ل) د ولسمشرۍ ماڼۍ لخوا د مقالو په يوه معتبره ټولگه کې هم چاپ شوې/خپره شوې ده.

پېژندنه

غازي امان الله د امير حبيب الله خان دويم زوى دى. نوموړى په (۱۳۰۹ل. - ۱۳۹۱ز) کال دې نړۍ ته سترگې پرانيستې. د نوموړي په روزنه کې د هغه مور لوى لاس درلود. مور يې د شاغاسي خوشدل خان لور او د بارکزيو په لوى تېر پورې تړلې وه. (۳:۲)

لومړنۍ زده کړې يې په شاهي دربار کې ترسره کړې او بيا يې نورې زده کړې په حربيې مدرسه (حربيې ښوونځي) کې ترسره کړې. په پوځي زده کړو کې يې ځانگړى ښوونکى هم درلود چې محمود سامي پاشاه نومېده. امان الله خان د خپل پلار په دربار کې زيات محبوبيت درلود.

ښاغلى محمد آصف شينواري په خپله يوه مقاله کې د نوموړي د زده کړو په اړه دا کړښې کښلي دي: ((کله چې امان الله خان خپل ښي او کيڼ لاس وپېژاند پر دې وپوهېد، چې پلار يې پر افغانستان باندې د انگرېزانو په گټه حکمراني کوي. امان الله خان په همداسې يوه روحيه ښوونځي ته ولېږل شو او ددې تر څنگ يې د وخت له مشهورو او پېژندل شويو ښوونکيو او استادانو نه زده کړې تر لاسه کړې او ملي بدبختيو ته په ځيرنه د وطن د پرمختگ او سوکالۍ هيلې ورسره پيدا شوې.)) (۳:۲، ۳)

امير حبيب الله خان د (۱۹۱۹م) کال د فبرورۍ په ۲۱مه نېټه د لغمان په کله گوش کې ووژل شو. يو روايت دا دى، چې دغه وژنه سياسي او په نهايت کې د مشروطه غوښتونکو د يوې پټې کړۍ کار و. (۶:۱۵)

افغان تاريخپوه مير غلام محمد غبار په ((افغانستان در مسير تاريخ)) کې ليکي: ((د فبرورۍ پر ۲۴مه، د کابل خلک او د پلازمېنې لښکر د مرادخانې ميدان کې راغونډ شوي وو. امير امان الله خان په داسې حال کې د خلکو گڼې گونې ته ننوت، چې توره يې پر ډډې راځپېدله. همدلته يې مشهوره او تاريخي وينا وکړه. هغه د افغانستان بهرنۍ خپلواکي او په هېواد کې دننه د فردي آزادۍ اعلان وکړ.))

پاچا امان الله خان د خپلې اوږدې وينا په پاى کې برتانوي نماينده حافظ سيف الله ته مخ واوره او په نرمه يې ورته وويل: ((اوو سفيره! ته پوه شوې چې ما څه وويل؟)) هغه ځواب ورکړ: ((هو، زه پوه شوم.)) (۶:۱۹)

کله چې امير امان الله خان په (۲۷) کلنۍ کې واک ته ورسېد، د خپل عصري مفکورې له مخې يې غوښتل چې افغانستان د پرمختگ لوړو پوړيو ته ورسوي. غوښتل يې افغانان د نړۍ له پرمختگه خبر او له نړېوالو سره سيال کړي. نوموړي ويل: ((زه غواړم چې په يوه بشپړ خپلواک هېواد کې خپلواک مشر وم.)) (۴:۱۴)

غازي په (۱۹۲۹م) کال له پاچاهۍ گوښه او خپل ورور عنايت الله خان يې خپل ځايناستى وټاکه، خو دا داسې وخت و، چې حبيب الله کلکاني ارگ محاصره کړى و. نوموړي د خپل ژوند وروستي کلونه په ايتاليا کې له خپلو شپږو اولادونو او مېرمنې سره په ډېره بې وسۍ کې تېر کړ. په (۱۹۶۰ز) کال کې امان الله خان ته د ځيگر ناروغي پيدا شوه. د درملنې په موخه سويسرلينډ ته ولېږدول شو. بالاخره د (۱۹۶۰ز) کال د اپرېل په (۲۵) نېټه له دې فاني نړۍ رحلت وکړ. (۳:۱۳)

لاسته راوړنې

کله چې په افغانستان کې د پرمختګ، تغیر او ترقۍ خبرې کېږي، ورسره سم د غازي امان الله خان نوم هم اخیستل کېږي. غازي چې کله واک ته ورسېد پوه شو، چې له یووالي او ملت جوړونې پرته نه شي کولی خپله آزادي وساتي. نو په ډېره ځیرکتیا یې خلک یووالي ته راوبلل. ویې ویل: ((تاسې تاجک، اوزبک او پښتانه نه یئ، تاسې ټول افغانان یئ. موږ بېل - بېل ټبرونه یو خو یو ملت یو.)) (۱۶:۴)

که پورتنۍ وینا ته څیر شو، نو تر ټولو غوره کارنامه ده او داسې ویناوې د قوي سیاستپ نمایندګي کوي. د امانی دورې لاسته راوړنې خورا ډېرې دي نو زه یې یوازې په دریو برخو (معارف، مطبوعات، اقتصاد او د ښځو ټولنیز موقف) بحث کوم.

۱. معارف

که څه هم د افغانستان د عصري پوهنې بنسټ په کابل کې د حبیبې ښوونځي په پرانستلو سره ایښودل شوی و. خو امان الله خان عصري پوهنه ښه پراخه کړه. پوهنه د پخوا په څېر وړیا او لومړنۍ زده د اساسي قانون له مخې جبرې کړه. په دې برخه کې خورا ډېرې پیسې لګېدلې او د پوهنې بودیجه د حرې وزارت او دربار نه وروسته په درېیمه درجه کې وه. (۶: ۵۰)

په (۱۹۲۲ز) کال کې د لومړي ځل لپاره د معارف وزارت تاسیس شو او سردار محمد سلیمان خان د ښوونې وزارت وزیر وټاکل شو. (۷: ۲۷)

ځینې ځوانان د لوړو زده کړو لپاره بهرنیو هېوادونو ته ولېږل شول او په کابل کې د ښوونې او روزنې د کیفیت د ښه والي او پرمختګ لپاره کتابخانه جوړه شوه. (۷: ۵)

په کابل کې د پنځو یا شپږو تنو له لورې د (مقدس ملي) په نوم کتابخانه جوړه شوه. یادو کسانو له خپلو کورونو کتابونه ټول کړل او کتابتون یې جوړ کړ. د رخصتو په ورځو کې به خلک د مطالعې لپاره همدې کتابتون ته ورتلل او مطالعه به یې کوله. (۷: ۲۸)

ځوان پاچا د (۱۹۲۲ز) او (۱۹۲۴ز) کلونو ترمنځ یوازې په کابل کې ۲۲ ښوونځي جوړ کړل. او د قانون له مخې لومړنۍ زده کړې په هر افغان (ښځه او نر) جبري و. (۳: ۱۳۴)

تر (۱۹۲۷ز) کال د ابتدایي زده کړو د زده کوونکو شمېر (۵۱۰۰۰) تنو ته لوړ شو. او په لیسو او مسلکي مرکزونو کې (۳۰۰۰) تنو زده کړې کولې. له (۱۹۲۳ز) کال نه تر (۱۹۲۷ز) پورې (۱۳۳) عنوانه تدریسي کتابونه طبع شول. او د معارف مطبعه هم په همدې کلونو کې تاسیس شوه. (۱: ۱۷)

په لنډه توګه ویلی شو، چې معارف په امانی دوره کې خورا زیات پرمختګ وکړ. له زده کړو سره د شاه او ملکي دومره مینه وه چې آن د سواد د زده کړې په کورسونو کې به دوی خپله تدریس کاوه. (۳: ۱۳۸)

۲. اقتصاد

په اقتصادي برخه کې د غازي کړنې او اقدامات هم د هېرولو نه دي. په (۱۹۲۰ز) کال کې یې د لومړي ځل لپاره جنسي مالیات او تادیات له منځه یوړل او د جنس پر ځای یې نقدي مالیه وضعه کړه. همدارنګه یې کاغذي پیسې هم چاپ کړې. (۳: ۱۸۵) د اصلاحاتو په لړ کې د هېواد د عایداتو کچه له ۸۰ میلیونو څخه ۱۸۰ میلیونو ته پورته شو. د عایداتو دغه زیاتوالی په دې ډول و. د صکوکو له حصول څخه ۱۰ میلیونه، د ځمکو له مالیاتو څخه ۸۰ میلیونه، له ګمرکي مالیاتو څخه ۴۰ میلیونه، د څارویو له مالیاتو څخه ۲۵ میلیونه او متفرقه عوایدو څخه ۲۵ میلیونه روپۍ ترلاسه شوې وې. (۳: ۱۸۶)

په (۱۹۲۲ز) کال کې د صنایعو د تشویق قانون وضعه شو، چې له مخې یې اغېزناک ګامونه پورته شول. په هېواد کې د ټیلیفون د مزو غځول ترسره شول، د موټرو د ترمیم، پرزه جوړولو، صابون، عطریاتو، تار جوړولو، رخت اوبدلو، ترکانی او د یخ فابریکې جوړې شوې. په ننگرهار، پغمان او کابل کې د برېښنا شبکو د جوړولو کار پیل شو، چې ورسره د ګوګردو، خرمنو، باروتو او سمټ جوړولو فابریکو ته برېښنا ورسول شوه. له پنبې څخه د غوړو ایستلو ماشینونه په هرات، کندهار او مزار کې جوړ شول. (۳: ۱۸۷)

د شاه په دوره کې د کرهڼې د پرمختګ لپاره هم قوانین تر بحث لاندې ونيول شول. په لومړي سر کې د دهقانانو څخه د مامورینو د معاش اجرا کول د غلې په ذریعه له منځه یووړ. د ملکانو او پیرانو قلنگونه چې له بزگرانو څخه یې په زور اخیستل، ختم کړل. د کرهڼې د ودې لپاره یې د اوبو بندونه جوړل کړل. د کنړ ولایت د اسمار، پکتیا او نورستان د ځنگلونو د چارو د تنظیم په خاطر ځانګړي تدابیر ونيول شول. د جېواناتو د روزنې لپاره یې هم اقدامات ترسره کړل. تر څو د هېواد په ناخالصو محصولاتو زیاتوالی راشي. (۳: ۱۸۸)

۳. مطبوعات

د غازي امان الله خان نږدې ملګري شاعران، لیکوال، ژرنالیستان او یا فرهنگیان وو. نو ځکه خو په امانی دوره کې مطبوعاتو ځانګړی پرمختګ وکړ. د خپلواکۍ په لومړي کال کې د مطبوعاتو لومړنی قانون په هېواد کې پلي شو. چې له مخې یې مطبوعاتو ته ځانګړې آزادي ور په برخه شوه. د همدې نظامنامې په اساس زموږ هېواد ګڼ شمېر دولتي او خپلواکو رسنیو څښتن شو. (۳: ۳۶)

غازي وايي: ((د آزادی یوه خوږه ثمره دا ده، چې تاسې عالمان، فاضلان، مشایخ، وکیلان او د ملت عزتمند او مخور زما په حضور کې حاضرېږئ او خپل اندونه او فکرونه په آزاده توګه بیانولی شئ.)) (۲: ۱۶)

له پورتنۍ وینا څخه معلومېږي چې د خپلواکۍ اتل غازي امان الله خان د بیان او مطبوعاتو آزادی ته په بشپړه توګه ژمن و.

انیس لومړنۍ آزاده جریده وه، چې د غلام محی الدین انیس په هلو ځلو او مدیریت په (۱۳۰۶ل) کال د ثور د میاشتې په پنځلسمه نېټه په کابل کې چاپ شوه. (۳: ۳۷)

افغان ورځپاڼه د (۱۲۹۹ل) کال د سرطان په ۱۴ نېټه په کابل کې له پیل څخه د ورځپاڼې په ډول د محمد خان کندهاري او ورپسې د پاینده محمد خان فرحت په مدیریت خپره شوه. (۳: ۳۹)

همدارنګه ((نسیم سحر))، ((نوروز)) او ((پشتون ژغ)) هغه نور درې پنځلس ورځنۍ جريدې او مجلې وې، چې په دې دوره کې خپرېدې. (۳: ۳۹)

د راډیو ودانۍ د هغه وخت په یو ډېر ښکلي ځای کې موقعیت درلود. چې ((کوټی لندن)) ورته ویل کېده. په هغه وخت کې د لومړي ځل لپاره پخپله د امان الله خان په هدایت لومړی دېرش او بیا زر پایې وړې بطری لرونکي راډیوګانې هېواد ته راوړل شوې او په خلکو ووېشل شول. (۵: ۳) امان افغان، ارشاد النسوان، افغان، حقیقت، ابلاغ او ثروت هغه جريدې او مجلې وې چې په کابل کې خپرېدې. ددې ترڅنګ اتحاد مشرقي، ستاره افغان، غازي، اتفاق اسلام، اتحاد اسلام (بیدار)، طلوع افغان او اصلاح هغه جريدې او اوونیزې وې چې په ولایتو کې خپرېدل. تر څنګ یې ځینې ځانګړي تخصصي خپرونې هم وې. چې معرف افغان، آئینه عرفان، مکتب او ځینې نور د یادولو وړ دي. (۳: ۴۰-۴۷) باید ووايم، چې د امانی دورې د پرمختګونه په دې جزوي برخې بحث داسې مثال لري لکه له سمندر د یوې څاڅکې را اخیستل. په دې هیله چې زموږ ځوان لیکوال او څېړونکي دې برخې ته ځانګړې پاملرنه وکړي.

د امریکا ولسمشر "جان ایف کنيډي" څنگه ووژل شو؟

د امریکا په تاریخ کې یوه لویه معما چې تر اوسه یې په اړه مختلفې نظریې ورکول کېږي، ددې هېواد د ولسمشر د ترور پېښه ده. ددې واقعي په اړه مختلفې انګېرنې موجودې دي؛ خو موږ هڅه کړې ده، چې په دې لیکنه کې ددې ورځې بشپړ جزئیات له موثوقو سرچینو څخه په اخیستنې چمتو کړو. تاسو به پوه شئ، چې "کنيډي" څنگه، کله او چرته ووژل شو.

کنيډي څوک دی؟

کنيډي د امریکا په تاریخ کې لومړنی ولسمشر دی، چې د "تر ټولو محبوب ولسمشر" لقب یې گټلی دی. د نوموړي بشپړ نوم "جان فیټزجرالد کنيډي - John Fitzgerald Kennedy" دی. هغه د امریکا پنځه دېرشم "۳۵" ولسمشر و. له څو کاله ولسمشرۍ وروسته د یوې پېښې په ترڅ کې ووژل شو. د یادونې وړ ده، چې د وژل کېدو په وخت کې "۴۶" کلن و.

جان ایف کنيډي څنگه ووژل شول؟

که څه هم ولسمشر کنيډي ډېری مخالفین لرل او ټولو هڅه کوله، چې نوموړی په یو نه یو ډول بدنام کړي. ځینو یې کمونیست باله او ځینو نورو پرې د مسلمانېدو ټاټې لگولې؛ خو د وژنې په ورځ یې نږدې ټوله امریکا د درنې چوپټیا حالت ته لاړه.

نوموړی په هغه ورځ "۱۹۶۳م، نومبر، ۲۲مه" له خپلې مېرمنې "ژاکلین" سره په تګیزاس کې و. کنيډي په موټر کې د زرگونو خلکو ترمنځ تېرېده، چې ناڅاپه د سر په وروستۍ برخه یې مرمۍ ولگېده او څو دقیقې وروسته ومړ.

د نوموړي د وژنې په تور "لي هاروي اسوالډ - Lee Harvey Oswald" ونیول شو. دوه ورځې وروسته، چې له نوموړي سره پولیس هم وو، د "جک روبي - Jack Ruby" لخوا هغه (قاتل) هم ووژل شو او په دې توګه د امریکا د تاریخ یوه لویه معما ناحله پاتې شوه.

په تېره نیمه پېړۍ کې د "کنيډي" د وژنې په تړاو بېلابېلې نظریې ورکړل شوي دي، چې اکثریتو کې دا پېښه یوه لویه توطیه بلل شوې ده؛ خو ددې پېښې د څېړنې د رسمي کمېټې په "۸۸۹" مخیز راپور کې داسې کوم څه نه دي ویل شوي او هغوی ویلي، چې دا کار "لي هاروي اسوالډ" په یواځې ځان کړی دی. په هر حال، دا پېښه تر اوسه هم اکثره امریکایانو ته یوه معما ده. راځئ، چې په دې برخه کې ددې وژنې دقیقه په دقیقه حال وڅارو.

د ورځې ۱۱:۳۰ یوولس نیمې بجې

هغه الوتکه چې ولسمشر کنيډي او مېرمنه یې ژاکلین کنيډي پکې سپاره وو د "دالاس" په "لاوفیلډ" هوايي ډګر کې ښکته کېږي او ګڼ شمېر خلک یې استقبال کوي؛ مګر د الوتکې له کېناستو درې ساعته وړاندې قاتل له یو دوربین لرونکي وسلې سره - چې په کاغذونو او اخبارونو کې یې پېچلی و - په یوه ودانۍ کې ځای پر ځای کېږي. همکار یې ترې پوښتي، چې په لاس کې دې څه دي؟ هغه ځواب ورکوي: "څه نه دي؛ پرده ده."

د ورځې ۱۱:۴۵

ولسمشر او مېرمنه یې چې د تیګزاس ایالت ښاروال "جان کانلي" او مېرمنه یې "تیلی" هم ملتیا کوي، د سرخلاصو موټرونو په یوه کاروان کې د زرگونو خلکو ترمنځ تېرېږي.

د راپورونو له مخې د مني په هغه لمړینه ورځ کې شاوخوا "۱۴۰" زره خلکو له سهاره قطارونه جوړ کړي وو تر څو خپل ولسمشر ته لاسونه وخوروي او احترام يې وکړي.

د غرمې ۱۲:۰۰

د غرمې دولس بجې وې، چې د ولسمشر کاروان د "دالاس" ښار مرکز ته رسېږي. څو دقیقې وروسته ښاروال "کانلي" ولسمشر ته مخ اړوي او ورته وايي "نور نه شئ ویلای، چې دالاس پر تاسو مټن نه دی." (د دالاس خلک له تاسو سره مینه نه لري.)

د ماسپینین "۱۲:۳۰"

په داسې حال کې چې د ولسمشر موټرېز کاروان په دالاس ښار کې د ډیلي پلازا احاطې ته ور داخل شوی وو او ولسمشر خپلو هېوادوالو ته لاس ښوراه، د لومړنۍ مرمۍ څړیکه یې په خپل "ستون فقرات" کې حس کړه. په څو شېبو کې دویمه مرمۍ د ولسمشر د سر په کوپړۍ لگېږي. درېیمه گولۍ د ښاروال کانلي پر بدن لگېږي؛ خو نوموړی له دې پېښې روغ وځي. شاید په دې شېبه کې به یې فکر کړی وي، چې د مینې او نفرت ترمنځ واټن څومره لنډ دی.

د ستاین بیک لنډ ژوندلیک

د امریکا د هغو لیکوالو له ډلې چې د نوبل جایزه یې گټلې ده، یو هم "ستاین بیک" دی. که څه هم امریکایي کره کتونکي خورا سخت پرنسپونه او اصول لري؛ خو نوموړی ددوی د سختو پرنسپونو له دایرې وتلی دی او د امریکایي لیکوالو د پنځو لویو ستورو په منځ کې یې ځای خپل کړی دی. موږ به دې لیکنه کې د نوموړي پر ژوند او فن لنډې خبرې لرو.

ستاین بیک څوک دی؟

ددې ستر امریکایي لیکوال بشپړ نوم جان ستاین بیک "John Steinbeck" دی. بیک په "۱۹۰۲ز" کال کې د امریکا، کالیفورنیا ایالت په سالیانس سیمه کې دې نړۍ ته سترگې پرانیستې. دا چې کورنۍ یې بېوزله وه؛ نو بیک په ځوانۍ کې شاقه کارونه هم کړي دي. خو بیا هم وتوانېد چې پوهنتون ولولي. سرايواني، بزگري، خبریالي او ځینې نور کارونه دي، چې نوموړي په ځوانۍ کې ترسره کول. خو دې سختو کارونو او ژوند نوموړی هېڅکله ناهیلې نه کړ، تر دې چې "۱۷" جایزې او مډالونه یې وگټلې. همدارنګه په ۶۰ کلنۍ کې یې د نوبل ارزښتناکه جایزه هم ترلاسه کړه.

د ادب ډگر ته هم مستقېما نه دی راغلی. لومړی د ژورنالېزم او بیا د ادب دایرې ته داخل شو. لومړی یې څو کیسې او داستانونه خپاره کړي وو؛ خو شهرت یې هله پیدا کړ، کله چې یې د "تورتیلافلېټ ښار مېنه" رومان خپور کړ. دا اثر یې دومره مشهور شو، چې یو فلم پرې جوړ او خپور شو. خو خبره په دې ځای نه ختمېږي، له دې وروسته دا فلم د غوره فلمونو په ډله کې هم راغی. همداسې له نورو داستانونو یې هم فلمونه جوړ شول. د مشهورو آثارو په ډله کې یې د مرغلره، ډوبه شوې سپوږمۍ، شکمنه جگړه، د غوسې وږې، په زړه پورې پنجشنبه او ... ځینې نور د یادولو وړ دي.

ستاین بیک له گڼو گټورو ادبي فعالیتونو او لاسته راوړنو وروسته په "۱۹۶۸ز" کال کې ومړ.

د ستاین بیک غوره ویناوې

- د خپل کوبښن او تلاش مریدان شئ، نه د امید او هیلو.
- جگړه د انسان د ناکامۍ نښه ده.
- انسان یوازینی ژوی دی، چې په خپله ځان ته دام ږدي.
- زړښت په کال نه دی، په حال دی.
- کله چې له ستونزو سره لاس او گربوان وې او یا اړ وې، نو د مرستې لپاره بېوزلو خلکو ته ورځه. یوازې دوی دي چې تاسره کومک وکړي.
- هېڅوک هم نصیحت نه خوښوي، یوازې همکاري غواړي.

د بنجامین لنډ ژوندلیک

د بعضي هېوادونو پر پیسو د ځینو مخورو شخصیتونو انځورونه وي او ددې معنا دا ده، چې یاد کس خپل هېواد، ولس، نړۍ او یا بشریت ته لوی خدمتونه کړي دي.

یو له دې کسانو څخه "بنجامین" دی، چې د امریکایي ډالرو پر سلگون لویونو (نویونو) یې انځور چاپ شوی دی. تاسو به په دې لیکنه کې نوموړی په بشپړ ډول وپېژنئ.

د فرانکلین لنډ ژوندلیک

د امریکا ددې پیاوړي لیکوال، سیاست مدار، طبیعت پېژندونکي او مخترع بشپړ نوم "بنجامین فرانکلین" دی. نوموړی د "۱۷۰۶ز" کال د جنورۍ په اوولسمه نېټه په بوستون سیمه کې وزېږېد.

بنجامین د امریکا متحدا ایالاتو له بنسټ ایښودونکو څخه شمېرل کېږي. د نوموړي پلار "فرانکلین نومېده. یو مخترع انسان و، چې پخپل وخت کې یې صابون او شمع تولید/کشف کړي وو. بنجامین د خپل پلار لسم زوی او پنځلسم اولاد و. نوموړي له ماشومتوبه د علمي، مذهبي او ادبي کتابونه له لوستلو سره لېوالتیا لرله او د مطالعې له خزانه یې ډېر څه ترلاسه کړي وو.

بنجامین یو څه موده د خپل ناسکه ورور "جیمز فرانکلین" په چاپخونه کې کار وکړ او د لومړي ځل لپاره یې په "۱۷۲۲" کال کې "۱۴" کوچني او طنزیه مقالې په ورځپاڼه کې خپرې کړي؛ خو په همدې کال کې د یوې جنجالي مقالې له کبله ورځپاڼه له خپرېدو منع شوه او جیمز چې د ورځپاڼې مسول پر یوه میاشت زندان محکوم شو. په دې توګه د ورځپاڼې مسولیت بنجامین ته ور تر غاړې ووت.

نوموړي د چاپ په برخه کې خورا ډېر کار وکړ او خورا ډېر کتابونه یې خپاره کړل. له همدې امله یې د کتابت او مطبوعاتو په برخه کې ښه نوم ترلاسه کړ.

هغه د خپل ژوند په اوږدو کې ټولنیزو او د خیر ښېګڼې عمومي فعالیتونو ته هم مخه کړه. د ښارونو پاکوالی، روښنایی، د مکتبونو تشکیلاتي نظام، کتابخانې او نورو برخو کې د نوښتونو او فعالیتونو له کبله ډېر شهرت وموند.

بنجامین فرانکلین په "۱۷۴۸ز" کال کې خپله انتشاراتي موسسه ترک کړه او په "۱۷۵۰ز" کې د پنسلوانیا د پارلمان غړی شو. د یو فعال ادبي، سیاسي او مخترع شخصیت په توګه یې په بېلابېلو برخو کې تر ګڼو لاسته راوړنو وروسته په "۱۷۹۰ز" کال کې له دې نړۍ سترګې پټې کړي.

لانگ فيلو وپېژنئ!

د نړۍ او په ځانگړې توگه د نوموتو امريکايي شاعرانو/ليکوالو په قطار کې لانگ فيلو هم د يوه خاص مقام/ځای خاوند دی. تاسو به په دې ليکنه کې د نوموړي په اړه مختصر خو مهم معلومات ولولئ.

د لانگ فيلو لنډ ژوندليک

د امريکا ددې منلي شاعر/ليکوال بشپړ نوم "هينري واډزورس لانگفيلو - Henry Wadsworth Longfellow" دی. نوموړي په "۱۸۰۷" زيږديز کال، د مين ايالت په پورټلينډ سيمه کې دې نړۍ ته سترگې پرانيستلې. دا چې لانگ فيلو له يوې بډايې کورنۍ سره تړاو درلود، نو منظمې زدکړې يې وکړې. په "بوډن" کالج کې تر زده کړو وروسته اروپا ته د زده کړو او سياحت لپاره لاړ. هلته له درې کلونو (۱۸۲۶ - ۱۸۲۹ز) تېرولو وروسته بېرته خپل هېواد ته راغی او په "بوډن" کالج کې يې د استادۍ دنده واخيسته.

ده د استادۍ پر مهال واده هم وکړ او له پنځه کاله تدریس وروسته بېرته اروپا ته ولاړ. په ورته وخت کې يې مېرمنه په امريکا کې مړه شوه. فيلو بېرته امريکا ته راغی او په هارډوارډ پوهنتون کې تدریس شروع کړ.

خپلو محصلينو ته يې د اروپايي شاعرۍ په نوم کتاب تأليف کړ، چې په اروپا کې يې هم لوستونکي لرل. که څه هم نوموړي خورې ورې مقالې، خپل خاطرات، ډرامې او نور آثار خپاره کړي وو؛ خو اصلاً د نوموړي شاعرۍ ډېر مينه وال پيدا کړل او فيلو يې د شهرت تر پوړيو ورساوه. لومړنۍ شعري ټولگه يې "د شپې غبرونه" نومېږي او ددې ترڅنگ ايوانجلين، د لارې د غاړې ميلستون او د هايواټا ترانې يې هم د شعري ټولگو نومونه دي. بايد ووايو، چې هېڅ بل امريکايي شاعر پخپل ژوند کې د لانگفيلو په اندازې نه دی نازول/ستايل شوی.

له گڼو ادبي او هنري لاسته راوړنو وروسته نوموړی په "۱۸۸۲ز" کال کې د پنځه اويا کلونو په عمر ومړ.

د شعر يوه بېلگه

د "لانگ فيلو" پر ژوند خو به تر يره بريده پوه شوي يئ. په دې برخه کې به د نوموړي يو شعر هم ولولو، چې د "گټه او تاوان" تر عنوان لاندې نوموتي ليکوال/شاعر عبدالباري جهاني ژباړلی دی.

چې يوازې مې يو ځان يو مې گربوان وي
راسره فکر د گټې او تاوان وي
وايم څه شی مې بايللي، څه گټلي
لږ به پاتې ځای د فخر په ميدان وي
زه پوهېږم څومره ورځې مې کړې تېرې
په بې ځايه پاڅېدلو گرځېدلو
لکه غشي چې په ښه نيت وي وار شوی
خطا شوی پر هدف له لگېدلو
مگر څوک به دومره زړه وکړي چې ټول کړي
د ژوندون د لارې گټې تاوانونه
څوک خبر دي، بری کوم دی، ماتې کومه
تل په جزر پسې راشي لوی موجونه

د گویتة لنډ ژوندلیک

د نړۍ د مشهور خبرو په لړ کې به نن المانی لیکوال او فیلسوف گویتة وپېژنئ. نوموړي د ښه استعداد ترڅنګ جذابه خبره هم لرله. ویل کېږي، آن یو ځل ځینو کسانو د خپلو زړو عقیدو پر اساس پرې د خدایګوتیې گومان کړی و. په هر حال؛ په دې لیکنه کې به د نوموړي پر ژوند، فن، ویناوو او شعر پوه شئ.

پېژندنه

د المان ددې پیاوړي فلسفي شاعر، لیکوال، څېړونکي او انځورګر بشپړ نوم "Johann Wolfgang von Goethe" دی؛ خو اکثریت خلک یې د گویتة/گویتة په نوم پېژني. دی د "۱۷۴۹ز" کال د اګسټ پر اته ویستمه نېټه د آلمان (جرمني) په فرانکفورت ښار کې زېږېدلی دی. د نوموړي کورنۍ په طبقاتي لحاظ اشرافه وه او پلار یې په شاهي دربار کې وظیفه ترسره کوله.

دا چې د گویتة کورنۍ شتمنه وه؛ نو د ښوونځي له دورې وروسته یې د حقوقو زدکړه پیل کړه. په دې وخت کې یې عمر شپاړلس کاله و. د زده کړو په جریان کې یې له فلسفې او ادبیاتو سره مینه پیدا شوه؛ خو د حقوقو زدکړه یې بشپړه کړه. له حقوقو سره - سره یې د معمارۍ او نقاشۍ په برخو کې هم کار وکړ. د گویتة طبیعت داسې و، چې په یوه دنده کې به تنګېده؛ نو له همدې امله یې په سوداګرۍ، ښوونه روزنه، معمارۍ، انځورګرۍ، طب، سوداګرۍ او نورو بېلابېلو برخونو کې فعالیتونه وکړل؛ مګر په وروستیو کې وتوانېد چې ادبیاتو او انځورګرۍ ته وقف شي.

د نوموړي په اړه بله جالبه دا ده، چې په ډېرو ژبو پوهېده. پر الماني، لاتیني، انګلیسي، یوناني او فرانسوي ژبو برلاسی و. همدارنګه په قرآنکریم یې هم څېړنې کړي دي او د اسلام او حضرت محمد "ص" په اړه یې ښه نظر درلود.

د ځینو مشهورو آثارو نومونه یې عبارت دي له: شرقي دېوان، د مرو نڅا، فاوسټ، د یوې پاکې اروا اعتراف، د ایتالیا سفرنامه او ...

د نړۍ دا ستر لیکوال او شخصیت له گڼو لاسته راوړنو وروسته په "۱۸۳۲ز" کال کې د "۸۳" کالو په عمر ومړ.

ویناوې

- خبرې کول اړتیا ده؛ خو غور نیول هنر دی.
- خدایه! هنر څومره لوړ او ژوند څومره لنډ دی.
- په ځوانۍ کې موږ مشکلاتو پسې ګرځو او په زړښت کې ستونزې موږ پسې ګرځي.
- د انسان لومړنۍ دنده هڅه ده.
- د مینې په کار کې موږ ټول یو شان کم عقل یو.
- هغه شی، چې ډېره رڼا لري، ژور سیوری هم لري.
- خپل راتلونکي ته تصمیم ونیسه، هڅه ورته وکړه او هیله ورته لره؛ خو د راتلونکي لپاره ژوند مه کوه.
- ما پخپل زېږېدو کې رول نه درلود او نه به یې په مرګ کې ولرم.
- زما صلاحیت فقط په ژوند کې دی.

د شعر یوه بېلګه

له څه پیدا شولو موږ؟

له مينې

څه ډول رنگ بایلو؟

بې مينې

څه شی مو په بره بیایي؟

مینه

مینه په څه پیدا کېږي؟

په مینه

زموږ د اوشکو سبب څه وي؟

مینه

په کوم چلند له انسانان یادېږو؟

په مینه

د برودسکي لنډ ژوندلیک

که څه هم د نړیوالو ادبیاتو اسمان ډېر لوی دی؛ مگر ډېر کم خلک پر دې توانېږي، چې د خپل زحمت ستوري پکې وڅلوي. له دې لږو خلکو یو هم برودسکي دی. تاسو به په دې لیکنه کې د نوموړي په اړه مهم معلومات ولولئ.

د برودسکي لنډ ژوندلیک

د روسیې ددې پیاوړي شاعر/لیکوال بشپړ نوم ایوسیف برودسکي "Iosif Brodsky" دی، چې په "۱۹۴۰ز" کال کې زیږېدلی. دی له یوې لوستې جوړې پیدا شو، په دې معنا چې مور یې د محاسبه کوونکې په توګه دنده درلوده او پلار یې عکاس/خبريال و. ماشومتوب یې د غریبې، مایوسې او سختو داستان لري. ځکه دا وخت ددوی ښار "لېننګراډ" د جګړې او کلابندۍ خاطرې لرلې؛ خو نوموړي هېڅکله زده کړو ته شا نه کړه او تل به یې د وخت د لویو لیکوالو کتابونه/شعرونه مطالعه کول. چې وروسته د یو لوی او عالي شاعر په توګه څرګند شو او ډېر شمېر اشعار یې ولیکل. له ګڼو ادبي هڅو وروسته په "۱۹۹۶ز" کال کې د امریکا متحده ایالاتو په نیویارک ښار کې ومړ.

د برودسکي په اړه نور مهم ټکي

- په څلورويشت کلنۍ کې حکومت ونیوه او له هېواده یې تبعید کړ. دا ځکه چې نوموړي پخپلو اشعارو کې پر حکومت/چارواکو نیوکې کړې وې.
- په ماشومتوب کې یې د زده کړ ترڅنګ کار هم کاوه، ترڅو خپل مصارف پوره کړي.
- شاوخوا شپاړلس کلن و، چې شعر ډوله لیکنې یې وکړې.
- نوموړي د روسیې له مشهورې شاعرې "اناکلماتوا" څخه د شعر په اړه زدکړې وکړې.
- د پنځم روسي لیکوال په توګه یې په "۱۹۸۷ز" کال کې د نوبل جایزه ترلاسه کړه.
- د برودسکي مړینه د زړه د سکتې له امله وه.
- برودسکي د شاعرۍ ترڅنګ ژباړې هم کولې.
- د نوموړي کورنۍ یهودی وه.

د شعر بېلګه

په دې فکر کې یم
چې زما توري او کلمې به مړه شي
او وخت به په فاتحانه خندا
زما غمجن زحمت د مرګ تر پورې بدرګه کوي ...

د اليوت لنډ ژوندليک

د نړيوالو ادبياتو په فهرست کې د "اليوت" نوم هم خورا روښانه دی. موږ پدې ليکنه کې تاسو د اليوت د پېژندنې، آثارو او ويناوو په اړه معلومات درکوو. د ليکنې تر پايه به يې په ښه شکل وپېژنئ.

د اليوت لنډ ژوندليک

د نړيوالو او په ځانگړې توگه د انگلېسي ادبياتو ددې نامتو کره کتونکي او ليکوال پوره نوم توماس اليوت "T.S Eliot" دی. نوموړی په "۱۸۸۸ز" کال کې د امريکا په متحده ايالاتو کې وزېږېد. کورنۍ يې شتمنه وه؛ پلار يې سوداگر او مور يې هم يوه لوستې مېرمن وه. اليوت د خپلو همعصر نوږو ليکوالو په پرتله ډېرې زدکړې کړې وې. په سمېټ اکاډمۍ، هارډوارډ، اکسفورډ او سوربن پوهنتونونو کې د دوکتورا تر کچې لوړې زدکړې وکړې. د خپل ژوند په اوږدو کې يې بېلابېل مهم ادبي آثار وپنځول، تر دې چې په شپېته کلنۍ کې يې د ادبياتو د نوبل جايزه هم ترلاسه کړه. مهم آثار يې عبارت دي له: ويجاړ وطن، د يوې عيسوۍ ټولنې فکر، يو مجهول مدير، جنایت په کليسا کې، د پردیو خدايانو په لټه کې، د کره کتنې پولې او ځينې نور ... له بريالي ادبي ژوند وروسته په "۱۹۶۵ز" کال کې ومړ. د نوموړي له وصيت سره سم يې مړی وسوځول شو. د مرگ علت تر ډېره د سيگرېټو ځکول او د لندن ناپاکه هوا بلل کېږي.

نور مهم معلومات

- پنځه ويشت کلن و، چې انگلستان ته ولاړ او د هماغه ځای تابعيت يې واخست. همدارنگه خپل مذهب يې هم بدل کړ.
- په انگلېسي، فرانسوي، لاتيني او يوناني ژبو برلاسی و.
- يو ځل ورته هارډوارډ پوهنتون د استادۍ وړاندیز وکړ؛ خو ويې نه مانه.
- شاعري او کره کتنه د نوموړي د ادبي هڅو مهم ډگرونه بلل کېږي.

ويناوې

- د ژوند تېرېدلو دا را وښودل، چې انسان اکثرا هغه څيزونه له لاسه ورکوي، چې له شتون څخه يې ډاډمن وي.
- مينه غلې وي.
- تشویش او خفگان د نوښت محصول وي.
- هر څوک استعداد لري؛ خو په ډېرو حالاتو کې يوازې د څو دقيقو لپاره.
- انسان ډېره رښتيا نه شي زغملای.
- دنيا ته ټول رښتني راځي؛ خو ټول بېرته رښتيني نه ځي.

د بېرتولت لنډ ژوندلیک

د نړۍ او په ځانګړې توګه د الماني ادبیاتو په مشهورو څېرو کې د بېرتولت ځای خورا څرګند او روښانه دی. تاسو به پدې لیکنه کې د نوموړي په اړه لا ډېر پوه شئ.

ژوندلیک

بشپړ نوم یې بېرتولت برشت "Bertolt Brecht" دی. د نړېوالو ادبیاتو او په ځانګړې توګه د آلماني لیکوالو په قطار کې خاص ځای لري. نوموړی یو ښه شاعر، د تياتر کارپوه او ډرامه لیکونکی و. برشت په "۱۸۹۸ز" کال کې د آلمان (جرمني) په اوکسبورګ ښار کې وزېږېد. پلار یې د کاغذ جوړولو د فابریکې مشر و؛ نو پر دې اساس د برشت د کورنۍ اقتصادي وضعیت ښه و او یوه شتمنه کورنۍ وه. دوی دوه وروڼه وو، چې پخپله برشت مشر و. نوموړي له لیکلو سره ځانګړې مینه درلوده او پدې برخه کې یې ښه استعداد هم درلود. آن د ښوونځي له دورې یې ادبي او غیر ادبي لیکنې کولې. تر ټولو مهم آثار یې سور چرګ، د ګاليله ژوند، "سړی، سړی دی"، د قفقاز تباشیري دایره، د کمون ورځې، د ښارونو په ځنګل کې، زه بېرتولت برشت، د ژاندراک محاکمه، په درېیمه امپراتورۍ کې ډار او مایوسي او ځینې نور دي. نوموړی له ګڼو ادبي هڅو او لاسته راوړنو وروسته په "۱۹۵۶ز" کال کې د زړه د حملې له کبله ومړ. البته په نوې ځوانۍ کې یې هم د زړه یوه حمله تېره کړې وه؛ خو ژوندی پاتې شوی و.

نور مهم معلومات

- دا چې نوموړي له ماشومتوبه د زړه ناروغي لرله؛ نو له شل کلنۍ یې د خپلې مقبرې د شناختې لپاره ډیزاینونه جوړول. ویل کېږي چې تر مړینې یې د شناختې پنځه ویش ډیزاینونه جوړ کړي وو.
- په شپاړلس کلنۍ کې یې لومړنۍ ادبي مقاله په مجله کې خپره شوه.
- که څه هم په لومړیو کې د طب محصل و؛ خو په ادبیاتو کې د بې کچې استعداد او مینې له کبله یې طب په نیمه کې پرېښود.
- د خپلو لیکنو له برکته یې د DDR او ستالین جایزې هم گټلي دي.
- په نړېواله جګړه کې د جنګ کرښې ته ولېږل شو تر څو له زخمیانو سره مرسته وکړي. هلته یې دا وینا مشهوره شوې وه: "دا به ښه وي، چې پښې ټولې کړو؛ نه دا چې ورکې یې کړو."

ویناوې

- هغه خوشحالي، چې د نورو په خفګان ترلاسه کېږي، ګناه ده.
- هغه وخت چې ویل کېدل به له خپلو ګاونډیانو سره محبت وکړئ، ګېډې مړې وې؛ زموږ په وخت کې حالت بدل دی.
- غلطې که په ناپوهۍ کې وشي، خطا ده؛ خو که په آگاهۍ کې وشي نو ګناه ده.
- کله چې بې عدالتي ډېره تکراره شي په ټولنه کې د عدالت په بڼه منل کېږي.
- هر ځای په باغ بدلېدای شي؛ خو که همت وي.
- له بانک څخه غلا د نوو غلو کار دی؛ تجربه لرونکي غله بانک جوړوي.
- هېڅ ازموینه بې درغلیو نه وي؛ پرته د خدای له ازموینې څخه.
- څوک چې د ظلم پر وړاندې نه یوځای کېږي. د ظالم په زندانونو کې به یو ځای شي.
- هر څوک کولای شي ګواښ او رټل وکړي؛ خو هر څوک د رټلو او ګواښ حق نه لري.

د اناتول فرانس لنډ ژوندلیک

د فرانسې او نړۍ ادبیاتو په مطالعه کې د اناتول فرانس نوم هم ډېر بارز دی. پدې لیکنه کې د نوموړي پر ژوند او فن لنډې خبرې شوي دي. ژوندلیک د فرانسې هېواد دا نوبل جایزه گټونکی لیکوال او متفکر (اناتول فرانس - Anatole France) د "۱۸۴۴ز" کال د اپرېل په شپاړلسمه نېټه د فرانسې په پلازمینه (پاریس) کې وزېږېد. د نوموړي پلار یو لوی کتابپلورنځی درلود، چې دې کار د فرانس په فکر او ژوند ډېر تاثیر کړی وی. دا ځکه چې د خپلو رسمي زدکړو ترڅنگ به یې له کتابپلورنځي هم ډېر کتابونه کور ته وړل او لوستل یې. ویل کېږي چې همدې پراخې مطالعې په هغه کې د لیکوالۍ استعداد وغوړاوه. په کم عمر کې یې د ادبیاتو، فلسفې او نورو برخو کتابونه په دقیقه توګه مطالعه کړل او د یو ځوان روشنفکر په توګه وپېژندل شو. د خپل بېساري استعداد له امله د خپل هېواد د علومو اکاډمۍ غړیتوب هم ترلاسه کړ، چې دا ډېر لوی ویاړ بلل کېږي. نوموړي دومره عالي نثر لیکه، چې اکثریت یې د فرانسوي ژبې د نیر پاچا بولي. تر ټولو مشهور آثار یې ګناه او مینه، وړوکی بودا، معاصر تاریخ، د اپیکور باغ، د سپینو تیرو پر مخ، د پرېستو سرکینې او ځینې نور دي. د یادونې وړ ده، چې ډېری آثار یې فلسفي، طنزيه او انتقادي بڼه لري. له ګڼو ادبي هڅو، لاسته راوړنو او بریاوو وروسته د ۱۹۲۴ز کال د اکتوبر په دولسمه نېټه د اتیا کالو په عمر ومړ.

ویناوې

- که موږ په هر څه پوه شو، ژوند یو ساعت هم نه شو زغملای.
- علم له خطا څخه خلاص دی؛ خو عالمان همېشه په خطا کې وي.
- له ژوند سره د جګړې تر ټولو ښه وسله خوښي ده.
- که د انسان زړه ځوان وي، ټول موسمونه ورته پسرلي دي.
- خطا یو انساني کار دی؛ خو تکرارول یې حیواني دی.
- اخلاق طبعاً په احساساتو پورې اړه لري.

د نوموړي دا لاندې لیکنه چې د "خطرناک" تر عنوان لاندې کښل شوې ده؛ استاد گل پاچا الفت ژباړلې ده.

"موږ ته هغه کسان خطرناک ښکاري چې روحیه یې زموږ له روحیې نه مخالفه وي. هغه څوک چې زموږ خویونه پکې نشته، موږ ورته بد اخلاقه وایو. څوک چې زموږ په اشتباهاتو مبتلا نه وي، موږ ته شکاک معلومېږي او دا فکر نه کوو، چې هغوی به په نورو شېهاتو مبتلا وي."

د او.هینري لنډ ژوند لیک

کله چې په نړېوالو ادبیاتو کې د لنډو کیسو نوم اورو؛ نو ورسره سم د او.هینري نوم هم د یادولو وړ گرځي. پدې لیکنه کې به تاسو د نوموړي د ژوند او فن په اړه لا ډېر معلومات ترلاسه کړئ.

پېژندنه

او.هینري "O. Henery" امریکایی لیکوال دی، چې په "۱۸۶۲ز" کال کې یې د امریکا په گرینزپور په ښار کې دې نړۍ ته سترگې پرانیستلې. ددې لیکوال خپل نوم "ویلیام سیدني" دی؛ خو په "او.هینري" مستعار نوم یې شهرت موندلای او په همدې نامه پېژندل کېږي. کله چې پنځلس کلن شو، زدکړې یې پرېښودې او د خپل پلار په درملتون کې یې کار پیل کړ؛ خو له مطالعې سره یې زیاته لېوالتیا لرله او تل به یې داستاني آثار لوستل. په شل کلنۍ کې تیگزاس ته ولاړ او هلته یې د کار ترڅنګ تر یوه بریده هسپانوي، فرانسوي او الماني ژبې هم زده کړې. د خپل ژوند په اوږدو کې ډېرې لوړې ژورې ولیدې. تر دې چې د ژوند وروستي کلونو یې فقط لیکوالۍ ته وقف کړل. پدې لړ کې یې ډېرې ښې ادبي پنځونې وکړې. مشهور آثار یې عبارت دي له: د ښار غږ، د لویديځ زړه، څلور میلیونه، د برخلیک لارې او ځینې نور.... نوموړی لا ډېر زوږ نه و؛ خو نري رنځ ناروغۍ وځاپه او په "۱۹۱۰ز" کال کې د اته څلوېښت کلونو په عمر ومړ.

نور مهم معلومات

- د تکیزاس په سټیټ بانک کې یې د تحویلدار دنده لرله؛ بانک سقوط وکړ، نو په نوموړي تور پورې شو چې پیسې یې غلا کړي دي. له همدې کبله یې څه موده په زندان کې هم تېره کړه.
- د کیسو پای یې اکثراً داسې وي، چې لوستونکی یې تمه نه لري. یعنې پېښه پکې د تصور خلاف بدلون مومي.
- تقریباً شپږ سوه لنډې کیسې لري، چې اکثریتو یې نړېوال شهرت موندلای دی.
- ډېری لیکنې به یې د وخت په مشهورو ورځپاڼو "رولنګ سټون" او "ډیلی پوسټ" کې خپرېدې.
- په امریکایي لیکوالو کې "د لنډو کیسو استاد" لقب له ځان سره لري.

وروستۍ پاڼه

او.هینري "وروستۍ پاڼې" په نوم یوه ډېره په زړه پورې کیسه لري. د کیسې لنډیز داسې دی، چې یوې انځورگرې خپل زړه د یو گل/بوتی په پاڼو پورې تړلی وي. نوموړې فکر کوي، کله چې د بوتی ټولې پاڼې ورژېږي، هغه به هم مړه شي. رښتیا هم همداسې وي؛ د بوتی پاڼې چې څومره رږېږي انځورگره هومره کمزورې کېږي. هغه هره ورځ د خپلې کوتې له کړکۍ هماغه بوتی ته گوري، چې پر دېوال ختلی دی. تر دې چې خبره وروستۍ پاڼې ته ورسېږي. ټوله شپه باد، باران او واوره وي؛ نجلی ډاډه وي، چې سهار به وروستۍ پاڼه هم رږېدلې وي او هغه به مري؛ خو د باور برعکس پاڼه پخپل ځای وي. په سبا یې هم همداسې کېږي. نجلی بېرته فکر کوي، چې شاید خدای یې د وژلو اراده ونه لري؛ نو بېرته یې حالت ښه کېږي او له مرگه وژغورل شي. خو وروسته معلومه شي، چې هغه پاڼه وخته رږېدلې وي. هلته پاڼه نه وي؛ بلکې د پاڼې یو انځور کښل شوی وي. د دوی د کور په لاندې پوړ کې یو بل سپین ږیری انځورگر ژوند کوي او هغه د نجلی پر یادې کیسې خبر وي. نو هماغه د باد او باران په شپه یې دا انځور کښلی وي. د هماغه یخې شپې له کبله ناروغ شي او ومري؛ خو پخپل هنر یې د یو بل کس ژوند ژغورلای وي.

پای

که کوم نظر، وړاندیز او یا هم نیوکه لرئ په لاندې برېښنالیک خپل
پیغام راولېږئ!

r.muqamzai@gmail.com

په درنښت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library